

Den Europæiske Unions Tidende

C 9

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

12. januar 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER	
	Den Europæiske Unions Domstol	
2013/C 9/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 399 af 22.12.2012	1
	Domstolen	
2013/C 9/02	Et nyt medlem af Domstolen aflægger ed	2
2013/C 9/03	Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 193 og 194 i Domstolens procesreglement	2
	Retten	
2013/C 9/04	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	3

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 9/05	Sag C-247/10 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Europa-Kommissionen, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) og B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas (Appel — dumping — forordning (EF) nr. 1472/2006 — indførelse af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina og Vietnam — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, litra b) — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — artikel 9, stk. 6 — individuel behandling — artikel 17, stk. 3 — stikprøver — artikel 20, stk. 5 — ret til forsvar) 5	5
2013/C 9/06	Sag C-342/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland (Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — EØS-aftalen — artikel 40 — beskatning af udbytte betalt til ikke-hjemmehørende pensionsfonde) 5	5
2013/C 9/07	Sag C-511/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Finanzamt Hildesheim mod BLC Baumarkt GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 5, tredje afsnit — ret til fradrag for indgående afgift — goder og ydelser, som benyttes såvel til afgiftspligtige transaktioner som til transaktioner, der er fritaget for afgift — udlejning af en ejendom med både erhvervmæssige og beboelsesmæssige formål for øje — kriterium for beregning af pro rata-satsen for momsfradrag) 6	6
2013/C 9/08	Sag C-528/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 2001/14/EF — artikel 6, stk. 2-5, og artikel 11 — jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur — kontrolorgan — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 6	6
2013/C 9/09	Forenede sager C-539/10 og C-550/10 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Stichting Al-Aqsa mod Rådet for Den Europæiske Union (sag C-539/10 P) og Kongeriget Nederlandene mod Stichting Al-Aqsa, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (sag C-550/10 P) (Appel — fælles udenrigs og sikkerhedspolitik — bekæmpelse af terrorisme — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder — indefrysning af midler — fælles holdning 2001/931/FUSP — artikel 1, stk. 4 og 6 — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opførelse og bevarelse af en organisation på listen over personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — betingelser — afgørelse truffet af en kompetent myndighed — ophævelse af en national foranstaltning — annullationssøgsmål — formaliteten med hensyn til appellen — retten til respekt for ejendomsretten — proportionalitetsprincippet — artikel 253 EF — begrundelsespligt) ... 7	7
2013/C 9/10	Sag C-551/10 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — Éditions Odile Jacob SAS mod Europa-Kommissionen og Lagardère SCA (Appel — fusioner på markedet for bogudgivelser — forordning (EØF) nr. 4064/89 — overdragelsesaftale — uvirksomme grunde) 8	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/11	Forenede sager C-553/10 P og 554/10 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA og Lagardère SCA mod Éditions Odile Jacob SAS, Europa-Kommissionen og Wendel Investissement SA (Appel — fusion på markedet for bogudgivelser — annullation af beslutningen om godkendelse af et investeringselskab som køber af de genafståede aktiver — omfanget af den befuldmægtigedes eventuelle manglende uafhængighed)	8
2013/C 9/12	Sag C-34/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — forureningskontrol — grænseværdier for koncentrationen af PM10 i luften)	9
2013/C 9/13	Sag C-35/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2012 — Test Claimants in the FII Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue og The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Artikel 49 TEUF og 63 TEUF — udlodning af udbytte — selskabsskat — sag C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — fortolkning af dommen — undgåelse af økonomisk dobbeltbeskatning — spørgsmålet, om fritagelsesmetoden og modregningsmetoden modsvarer hinanden — begreberne »skattesats« og »forskellige beskatningsniveauer« — udbytte fra tredjelande)	9
2013/C 9/14	Sag C-40/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Yoshikazu Iida mod Stadt Ulm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Tyskland) (Artikel 20 TEUF og 21 TEUF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 51 — direktiv 2003/109/EF — tredjelandstatsborgere — opholdsret i en medlemsstat — direktiv 2004/38/EF — tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere — tredjelandstatsborger, der hverken har ledsaget eller sluttet sig til en unionsborger i værtsmedlemsstaten og er bosat i unionsborgerens oprindelsesmedlemsstat — tredjelandstatsborgeres opholdsret i oprindelsesmedlemsstaten for en unionsborger, der er bosat i en anden medlemsstat — unionsborgerskab — grundlæggende rettigheder)	10
2013/C 9/15	Sag C-56/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. mod Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (EF-sortsbeskyttelse — forordning (EF) nr. 2100/94 — forarbejdning — forarbejdningsevirsomhedens pligt til at give oplysninger til indehaveren af EF-beskyttelsen — krav med hensyn til tidspunktet og indholdet af anmodningen om oplysninger)	11
2013/C 9/16	Sag C-131/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Pfeifer & Langen KG mod Hauptzollamt Aachen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Landbrug — forordning (EØF) nr. 1443/82 — artikel 3, stk. 4 — anvendelse af kvoteordningen for sukker — en overskydende mængde sukker konstateret af en medlemsstats myndigheder i forbindelse med en efterfølgende kontrol foretaget hos producenten — hensyntagen til dette overskud ved fastslåelsen af den endelige produktion i det produktionsår, hvori overskuddet konstateres)	11
2013/C 9/17	Sag C-165/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky mod Profitube spol. sro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Sjette momsdirektiv — anvendelse — EF-toldkodeks — varer, der hidrører fra et tredjeland og er henført under toldoplagsproceduren på en medlemsstats område — omdannelsen af varer under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen — salg af varer og henførelse på ny under toldoplagsproceduren — opretholdelse i det samme toldlager under samtlige transaktioner — levering af goder foretaget mod vederlag på nationalt område — afgiftspligtens indtræden)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/18	Sag C-174/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. november 2012 — Finanzamt Steglitz mod Ines Zimmermann (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g), og artikel 13, punkt A, stk. 2 — tjenesteydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring, som præsteres af offentligretlige organer eller af andre organer, der er anerkendt som foretagender af almennyttig karakter — anerkendelse — betingelser, som ikke finder anvendelse på andre organer end offentligretlige — medlemsstaternes skønsbeføjelse — grænser — princip om afgiftsneutralitet)	13
2013/C 9/19	Sag C-180/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Bericap Záródástechnikai bt mod Plastinnova 2000 kft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn) (Direktiv 2004/48/EF — bestemmelser om bevisbedømmelsen inden for rammerne af en tvist for den nationale ret, hvorved der er nedlagt påstand om annullation af beskyttelsen af en brugsmode — den nationale rets kompetence — Pariserkonventionen — TRIPs-aftalen)	13
2013/C 9/20	Sag C-199/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — Europese Gemeinschaft mod Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV og ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel Brussel — Belgien) (Repræsentation af Den Europæiske Union ved nationale domstole — artikel 282 EF og artikel 335 TEUF — påstand om erstatning for det tab et kartel har påført Unionen — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til en retfærdig rettergang — adgang til domstolsprøvelse — processuel ligestilling — artikel 16 i forordning nr. 1/2003).....	14
2013/C 9/21	Forenede sager C-229/11 og 230/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — Alexander Heimann (sag C-229/11) og Konstantin Toltschin (sag C-230/11) mod Kaiser GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Passau — Tyskland) (Socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — nedsættelse af arbejdstiden (»Kurzarbeit«) — nedsættelse af retten til årlig betalt ferie i funktion af nedsættelsen af arbejdstiden — finansiel godtgørelse)	14
2013/C 9/22	Sag C-244/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. november 2012 — Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — artikel 43 EF og 56 EF — ordning, der betinger erhvervelsen af stemmerettigheder, der repræsenterer mere end 20 % af selskabskapitalen i visse »strategiske aktieselskaber«, af en forudgående godkendelse — ordning med efterfølgende kontrol af visse beslutninger truffet af disse selskaber)	15
2013/C 9/23	Sag C-245/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — K mod Bundesasylamt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Asylgerichtshof — Østrig) (Forordning (EF) nr. 343/2003 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, som er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — humanitær klausul — denne forordnings artikel 15 — person, der er tildelt asyl i en medlemsstat, og som er afhængig af hjælp fra asylansøgeren, idet hun lider af en alvorlig sygdom — forordningens artikel 15, stk. 2 — forpligtelse for denne medlemsstat, der ikke er ansvarlig i henhold til de i samme forordnings kapitel III fastsatte kriterier, til at behandle den asylansøgning, som nævnte asylansøger har indgivet — betingelser)	15
2013/C 9/24	Sag C-268/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Atila Gülbahce mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 6, stk. 1, første led — rettigheder for tyrkiske arbejdstagere med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked — inddragelse af en opholdstilladelse med tilbagevirkende kraft)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/25	Sag C-271/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) m.fl. mod Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai og Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland) (Luftfart — forordning nr. 2042/2003 — tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart — vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer — godkendelse af personale, der deltager i inspektionsopgaver — krævede kvalifikationer)	16
2013/C 9/26	Sag C-299/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Staatssecretaris van Financiën mod Gemeente Vlaardingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Beskatning — moms — afgiftspligtige transaktioner — udtagelse til brug for virksomheden af goder, som er opnået »inden for rammerne af virksomhedsudøvelsen« — sidestilling med levering mod vederlag — grundstykker, der tilhører den afgiftspligtige person, og som er ombygget af en tredjemand)	17
2013/C 9/27	Sag C-351/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — KGH Belgium NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien) (Toldskyld — efteropkrævning af import- eller eksportafgifter — bogføring af afgifter — praktiske regler)	18
2013/C 9/28	Sag C-417/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Nadiany Bamba og Europa-Kommissionen (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Elfenbenskysten — indefrysning af midler — artikel 296 TEUF — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsprøvelse — ret til respekt for ejendomsretten)	18
2013/C 9/29	Sag C-438/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (EF-toldkodeksen — artikel 220, stk. 2, litra b) — efteropkrævning af importafgifter — berettiget forventning — manglende mulighed for at kontrollere rigtigheden af et oprindelsescertifikat — begrebet »certifikat udstedt på grundlag af eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske omstændigheder« — bevisbyrde — arrangement med generelle toldpræferencer)	19
2013/C 9/30	Sag C-456/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG og Kronos AG mod Samskip GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Bremen — Tyskland) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 32 og 33 — anerkendelse af retsafgørelser — begrebet »retsafgørelse« — virkningen af en afgørelse om international kompetence — aftale om værneting)	19
2013/C 9/31	Sag C-461/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Ulf Kazimierz Radziejewski mod Kronofogdemyndigheten i Stockholm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Stockholms tingsrätt — Sverige) (Arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — ordning for hel eller delvis gældssanering — skyldner, der er en fysisk person — national retsforskrift, der undergiver bevilling af gældssanering et bopælskrav)	20
2013/C 9/32	Sag C-469/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen (Appel — erstatningssøgsmål — afvisning af et bud afgivet inden for rammerne af en EU-udbudsprocedure — forældelsesfrist — begyndelsestidspunkt — anvendelse af fristen fastsat under hensyn til afstanden)	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/33	Sag C-532/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Susanne Leichenich mod Ansbart Peffekoven og Ingo Horeis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Köln — Tyskland) (Direktiv 77/388/EØF — moms — fritagelser — artikel 13, punkt B, litra b) — bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — husbåd uden fremdriftssystem, som er permanent stationært forøjet ved en flodbred — udlejning af husbåden, herunder dertilhørende anløbsbro samt land- og vandareal — anvendelse udelukkende til varig drift af restaurant og diskotek — én enkelt ydelse) ...	21
2013/C 9/34	Sag C-558/11: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. november 2012 — SIA Kurcums Metal mod Valsts iepēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — kombinerede kabler »Taifun« fremstillet i Rusland bestående af polypropylen og ståltråd — bølgeformede sjækler med afrundede ender, som forbindes ved hjælp af en gevindskåret bolt — antidumpingtold på import af visse tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet)	21
2013/C 9/35	Sag C-286/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2 og artikel 6, stk. 1 — national ordning, der pålægger dommere, offentlige anklagere og notarer, der er fyldt 62 år, at ophøre med deres erhvervsaktivitet — legitime formål, der berettiger en ulige behandling i forhold til de arbejdstagere, der er yngre end 62 år — den proportionale karakter af overgangsperiodens varighed)	22
2013/C 9/36	Sag C-502/11: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. oktober 2012 — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss mod Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 93/37/EØF — artikel 6 — princippet om ligebehandling og gennemsigtighed — lovligheden af en lovgivning, som begrænser deltagelsen i udbudsprocedurer til selskaber, der udøver kommerciel virksomhed, bortset fra civile retlige selskaber (»società semplici«) — institutionelle og vedtægtsmæssige formål — landbrugsselskaber)	22
2013/C 9/37	Sag C-554/11 P: Domstolens kendelse af 15. oktober 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV mod Europa-Kommissionen (Appel — aktindsigt — afslag på fuld aktindsigt i dokumenterne vedrørende LIEN 97-2011-aftalen — annullationssøgsmål — ny behandling under sagen — anlæggelse af et særskilt annullationssøgsmål)	23
2013/C 9/38	Sag C-559/11: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 4. oktober 2012 — Pelckmans Turnhout NV mod Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV og Walter Van Gastel Lifestyle NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgien) (Procesreglementets artikel 92, stk. 1, artikel 103, stk. 1, og artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — national lovgivning der forbyder en forretning at holde åbent syv dage om ugen)	23
2013/C 9/39	Sag C-581/11 P: Domstolens kendelse af 12. juli 2012 — Muhamad Mugraby mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — passivitetssøgsmål — krænkelse af de grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Libanesiske Republik — Rådets og Kommissionens undladelse af at vedtage foranstaltninger over for Den Libanesiske Republik — erstatningssøgsmål — åbenbart, at appellen er ugrundet og ikke kan antages til realitetsbehandling)	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/40	Sag C-587/11 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 18. september 2012 — Omnicare, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Astellas Pharma GmbH (Appel — EF-varemærker — ansøgning om registrering af ordmærket »OMNICARE CLINICAL RESEARCH« — indsigelse — klagekammerets afvisning af en registreringsansøgning — søgsmål — Rettens dom om afvisning af indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — appel — uforholdende at træffe afgørelse)	24
2013/C 9/41	Sag C-356/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 27. juli 2012 — Wolfgang Glatzel mod Freistaat Bayern	25
2013/C 9/42	Sag C-401/12 P: Appel iværksat den 3. september 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09, Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen	25
2013/C 9/43	Sag C-402/12 P: Appel iværksat den 24. august 2012 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09, Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen	26
2013/C 9/44	Sag C-403/12 P: Appel iværksat den 27. august 2012 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09, Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen	26
2013/C 9/45	Sag C-404/12 P: Appel iværksat den 3. september 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-338/08, Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen	27
2013/C 9/46	Sag C-405/12 P: Appel iværksat den 27. august 2012 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-338/08, Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen	28
2013/C 9/47	Sag C-429/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig) den 21. september 2012 — Siegfried Pohl mod ÖBB Infrastruktur AG	28
2013/C 9/48	Sag C-441/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. oktober 2012 — Almer Beheer BV m.fl. mod Van den Dungen Vastgoed BV m.fl.	29
2013/C 9/49	Sag C-442/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. oktober 2012 — Jan Sneller mod DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringssmaatschappij NV	30
2013/C 9/50	Sag C-459/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 11. oktober 2012 — Werner Krieger mod ERGO Lebensversicherung AG	30
2013/C 9/51	Sag C-461/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 15. oktober 2012 — Granton Advertising BV mod Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/52	Sag C-464/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 17. oktober 2012, ATP Pension Service A/S mod Skatteministeriet	31
2013/C 9/53	Sag C-481/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25. oktober 2012 — Juvelta UAB mod Lietuvos prabavimo rūmai	32
2013/C 9/54	Sag C-482/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Den Slovakiske Republik) den 29. oktober 2012 — Peter Macinský og Eva Macinská mod Getfin s.r.o. og Fincreal s.r.o.	32
2013/C 9/55	Sag C-493/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2012 — Eli Lilly and Company Ltd mod Human Genome Sciences Inc	33
2013/C 9/56	Sag C-524/12 P: Appel iværksat den 19. november 2012 af TeamBank AG Nürnberg til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 19. september 2012 i sag T-220/11 — TeamBank AG Nürnberg mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	33
2013/C 9/57	Sag C-317/11: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Store Afdeling den 22. oktober 2012 — Rainer Reimann mod Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Berlin — Tyskland)	34
2013/C 9/58	Sag C-606/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. oktober 2012 — Grattan plc mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)	34
2013/C 9/59	Sag C-150/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. oktober 2012 — Eva-Marie Brännström og Rune Brännström mod Ryanair Holdings plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)	34

Retten

2013/C 9/60	Sag T-270/08: Rettens dom af 21. november 2012 — Tyskland mod Kommissionen (EFRU — nedsættelse af økonomisk støtte — operationelt program i Mål 1-regionen Øst-Berlin (Tyskland) (1994-1999))	35
2013/C 9/61	Sag T-76/11: Rettens dom af 21. november 2012 — Spanien mod Kommissionen (Fiskeri — foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne — artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 — fradrag i de fangstkvoter, der tildeles for et år, grundet overskridelser af de foregående års kvoter — tidsmæssig anvendelse — retssikkerhed — fortolkning der sikrer overholdelsen af den primære ret — det strafferetlige legalitetsprincip — forbud mod tilbagevirkende kraft)	35
2013/C 9/62	Sag T-338/11: Rettens dom af 21. november 2012 — Getty Images mod KHIM (PHOTOS.COM) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PHOTOS.COM — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) 207/2009)	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/63	Sag T-558/11: Rettens dom af 21. november 2012 — Atlas mod KHIM — Couleurs de Tollens (ARTIS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ARTIS — det ældre nationale ordmærke ARTIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2013/C 9/64	Sag T-589/11: Rettens kendelse af 20. november 2012 — Phonebook of the World mod KHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE) (EF-varemærker — indsigelsessag — EF-ordmærket PAGINE GIALLE — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — manglende beskrivende karakter — manglende tegn eller angivelser, der er blevet almindelige — artikel 7, stk. 1, litra b) — d), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)	36
2013/C 9/65	Sag T-286/11 P: Rettens kendelse af 15. november 2012 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — ansvar uden for kontraktforhold — godtgørelse for den skade, der følger af fremsendelse af en skrivelse vedrørende sagsomkostningerne i en sag til den advokat, der repræsenterede sagsøgeren i den pågældende sag — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	36
2013/C 9/66	Sag T-219/12: Rettens kendelse af 24. oktober 2012 — Saobračajni institut CIP mod Kommissionen (Annulations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelseskontrakter — sagsøgerens udelukkelse fra udbudsproceduren — annulation af udbudsproceduren efter sagsanlægget — ufornuddent at træffe afgørelse)	37
2013/C 9/67	Sag T-227/12: Rettens kendelse af 24. oktober 2012 — Saobračajni institut CIP mod Kommissionen (Annulations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelsesaftaler — sagsøgerens udelukkelse fra deltagelse i udbudsproceduren — annulation af udbudsproceduren efter søgsmålets anlæggelse — ufornuddent at træffe afgørelse)	37
2013/C 9/68	Sag T-345/12 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. november 2012 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — offentliggørelse af en beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — afvisning af anmodningen om fortrolig behandling af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget i henhold til samarbejdsmeddelelsen — begæring om foreløbige forholdsregler — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning)	37
2013/C 9/69	Sag T-403/12 R: Kendelse afsagt af dommeren i sager om foreløbige forholdsregler den 14. november 2012 — Intrasoft International mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige udbud — udbudsprocedure — afvisning af bud — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	38
2013/C 9/70	Sag T-467/12: Sag anlagt den 25. oktober 2012 — Tridium mod KHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)	38
2013/C 9/71	Sag T-471/12: Sag anlagt den 29. oktober 2012 — Meta Group mod Kommissionen	39
2013/C 9/72	Sag T-474/12: Sag anlagt den 31. oktober 2012 — Giorgis mod KHIM — Comigel (gengivelse af form på stilke-glas)	40

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 9/73	Sag T-475/12: Sag anlagt den 29. oktober 2012 — LaserSoft Imaging mod KHIM (WorkflowPilot)	41
2013/C 9/74	Sag T-476/12: Sag anlagt den 31. oktober 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland mod Kommissionen	41
2013/C 9/75	Sag T-486/12: Sag anlagt den 3. november 2012 — GOLAM mod KHIM — Pentafarma (METABOL)	42
2013/C 9/76	Sag T-488/12: Sag anlagt den 12. november 2012 — CITEB og Belgo-Metal mod Parlamentet	42

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 9/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 399 af 22.12.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 389 af 15.12.2012

EUT C 379 af 8.12.2012

EUT C 373 af 1.12.2012

EUT C 366 af 24.11.2012

EUT C 355 af 17.11.2012

EUT C 343 af 10.11.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

Et nyt medlem af Domstolen aflægger ed

(2013/C 9/02)

Efter at Nils Wahl for perioden fra den 7. oktober 2012 til den 6. oktober 2018 ved afgørelse af 25. april 2012 ⁽¹⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, er blevet udnævnt til generaladvokat ved Domstolen, har han den 28. november 2012 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 121 af 8.5.2012, s. 21..

Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 193 og 194 i Domstolens procesreglement

(2013/C 9/03)

På et møde den 6. november 2012 har Domstolen for en periode på ét år, som udløber den 6. oktober 2013, udpeget Fjerde Afdeling til at være den afdeling, der i henhold til Domstolens procesreglement skal behandle sager, som er omhandlet i procesreglementets artikel 193 og 194.

RETTEN

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2013/C 9/04)

Den 29. oktober 2012 har Rettens plenum som følge af N. Wahls tiltrædelse som generaladvokat ved Domstolen truffet beslutning om at ændre Rettens afgørelser af 20. september 2010 ⁽¹⁾, af 26. oktober 2010 ⁽²⁾, af 29. november 2010 ⁽³⁾, af 20. september 2011 ⁽⁴⁾, af 25. november 2011 ⁽⁵⁾, af 16. maj 2012 ⁽⁶⁾, af 17. september 2012 ⁽⁷⁾ og af 9. oktober 2012 ⁽⁸⁾ om dommernes fordeling mellem afdelingerne.

For perioden fra den 29. november 2012 indtil det svenske medlems tiltrædelse tilknyttes dommerne afdelingerne på følgende måde:

Første Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand J. Azizi og dommerne I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias og M. Kancheva og E. Buttigieg.

Første Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand J. Azizi

- a) dommerne S. Frimodt Nielsen og M. Kancheva
- b) dommerne S. Frimodt Nielsen og E. Buttigieg
- c) dommerne M. Kancheva og E. Buttigieg.

Anden Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek og J. Schwarcz.

Anden afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood
dommer F. Dehousse
dommer J. Schwarcz.

Tredje Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz og dommerne I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias og M. Kancheva og E. Buttigieg.

Tredje Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz
dommer I. Labucka
dommer D. Gratsias.

Fjerde Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová og dommerne V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins og M. van der Woude.

Fjerde Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová
dommer K. Jürimäe
dommer M. van der Woude.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 317 af 20.11.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 346 af 18.12.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 305 af 15.10.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 370 af 17.12.2011, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 174 af 16.6.2012, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT C 311 af 13.10.2012, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT C 343 af 10.11.2012, s. 2.

Femte Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand S. Pappasavvas og dommerne V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins og M. van der Woude.

Femte Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand S. Pappasavvas
dommer V. Vadapalas
dommer K. O'Higgins.

Sjette Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen og dommerne M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu og G. Berardis.

Sjette Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen og dommerne S. Soldevila Fragoso og G. Berardis.

Syvende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek og J. Schwarcz.

Syvende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich
dommer I. Wiszniewska-Białecka
dommer M. Prek.

Ottende Udvidede Afdeling, der sættes af fem dommere:

Afdelingsformand L. Truchot og dommerne M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu og G. Berardis.

Ottende Afdeling, der sættes af tre dommere:

Afdelingsformand L. Truchot
dommer M.E. Martins Ribeiro
dommer A. Popescu.

For perioden fra den 29. november 2012 indtil det svenske medlems tiltrædelse:

- Er de dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør det udvidede dommerkollegium i Første Udvidede Afdeling, de to andre dommere fra den Første Afdeling, for hvilken sagen oprindeligt er indbragt, den fjerde dommer fra denne afdeling og en dommer fra Tredje Afdeling, der sættes af tre dommere. Sidstnævnte dommer, der ikke er afdelingsformanden, udpeges for et år i overensstemmelse med den rækkefølge, der er fastsat i artikel 6 i Rettens procesreglement.
 - Er de dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør det udvidede dommerkollegium i Tredje Udvidede Afdeling, de to andre dommere fra den Tredje Afdeling, for hvilken sagen oprindeligt er indbragt, den fjerde dommer fra denne afdeling og en dommer fra Første Afdeling, der sættes af fire dommere. Sidstnævnte dommer, der ikke er afdelingsformanden, udpeges for et år i overensstemmelse med den rækkefølge, der er fastsat i artikel 6 i Rettens procesreglement.
 - I Første Afdeling, der sættes af tre dommere, fungerer afdelingsformanden successivt med de dommere, der er nævnt under a), b) eller c), afhængig af, hvilket dommerkollegium den refererende dommer tilhører. I de sager, hvor afdelingsformanden er refererende dommer, fungerer afdelingsformanden med dommerne fra hvert af disse dommerkollegier på skift og efter den rækkefølge, hvori sagerne registreres, med forbehold af konnekse sager.
-

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Europa-Kommissionen, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) og B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

(Sag C-247/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — forordning (EF) nr. 1472/2006 — indførsel af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina og Vietnam — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, litra b) — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — artikel 9, stk. 6 — individuel behandling — artikel 17, stk. 3 — stikprøver — artikel 20, stk. 5 — ret til forsvar)

(2013/C 9/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (ved Rechtsanwalt M. Sánchez Rydelski)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og R. Szostak, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt G. Berrisch og barrister N. Chesaites), Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og T. Scharf, som befuldmægtigede), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) og B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 4. marts 2010 i de forenede sager T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd og T-408/06, Wenzhou Taima Shoes Co. mod Rådet for Den Europæiske Union, hvorved Retten frifandt Rådet i en sag med påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1).

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 4. marts 2010 i de forenede sager T-407/06 og T-408/06, Zhejiang Aokang Shoes og Wenzhou Taima Shoes mod Rådet, ophæves.
- 2) Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam, annulleres for så vidt som den vedrører Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd's omkostninger såvel i første instans som under nærværende appelsag.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger såvel i første instans som under nærværende appelsag.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-342/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — EØS-aftalen — artikel 40 — beskatning af udbytte betalt til ikke-hjemmehørende pensionsfonde)

(2013/C 9/06)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og I. Koskinen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Danmark (ved C. Vang, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af barrister G. Facenna).

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 63 TEUF og artikel 40 i EØS-aftalen — skattemæssig forskelsbehandling — nationale bestemmelser, hvorefter udbytte, der udbetales af indenlandske selskaber til udenlandske pensionselskaber, er underlagt en strengere beskatningsordning end den, der gælder for indenlandske pensionsfonde.

Konklusion

- 1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet den har indført og opretholdt en diskriminerende beskatningsordning for udbytte, der udbetales til ikke-hjemmehørende pensionsfonde.
- 2) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Danmark, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 234 af 28.8.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Finanzamt Hildesheim mod BLC Baumarkt GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-511/10) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 5, tredje afsnit — ret til fradrag for indgående afgift — goder og ydelser, som benyttes såvel til afgiftspligtige transaktioner som til transaktioner, der er fritaget for afgift — udlejning af en ejendom med både erhvervmæssige og beboelsesmæssige formål for øje — kriterium for beregning af pro rata-satsen for momsfradrag)

(2013/C 9/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Hildesheim

Sagsøgt: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — ret til fradrag for indgående afgift — goder og ydelser, der benyttes til såvel afgiftspligtige som afgiftsfritagne transaktioner — leje af en bygning med henblik på forretningsvirksomhed og beboelse — beregning af pro rata-satsen for fradraget efter den del af omsætningen, der vedrører lejerne af forretningslokaler — national bestemmelse, hvorefter pro rata-satsen beregnes på grundlag af den del af bygningens areal, der vedrører disse lejere

Konklusion

Artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den tillader medlemsstaterne som opdelingsnøgle med henblik på beregningen af pro rata-satsen for fradrag for den indgående merværdiafgift, der skyldes for en bestemt transaktion, såsom opførelsen af en bygning med blandet anvendelse, at foretrække en anden opdelingsnøgle end den, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19, stk. 1, og som er baseret på omsætningen, forudsat at den valgte metode sikrer en mere nøjagtig fastlæggelse af nævnte pro rata-sats for fradrag.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-528/10) (¹)

(Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 2001/14/EF — artikel 6, stk. 2-5, og artikel 11 — jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur — kontrolorgan — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2013/C 9/08)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved S. Chala, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Očková, som befuldmægtigede) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 2-5, og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29).

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2-5, og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige foranstaltninger, navnlig for så vidt angår opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, der er omhandlet i disse artikler.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik og Den Italienske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Stichting Al-Aqsa mod Rådet for Den Europæiske Union (sag C-539/10 P) og Kongeriget Nederlandene mod Stichting Al-Aqsa, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (sag C-550/10 P)

(Forenede sager C-539/10 og C-550/10 P) (¹)

(Appel — fælles udenrigs og sikkerhedspolitik — bekæmpelse af terrorisme — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder — indefrysning af midler — fælles holdning 2001/931/FUSP — artikel 1, stk. 4 og 6 — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opførelse og bevarelse af en organisation på listen over personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — betingelser — afgørelse truffet af en kompetent myndighed — ophævelse af en national foranstaltning — annullationssøgsmål — formaliteten med hensyn til appellen — retten til respekt for ejendomsretten — proportionalitetsprincippet — artikel 253 EF — begrundelsespligt)

(2013/C 9/09)

Processprog: nederlandsk

Parter

(Sag C-539/10 P)

Appellant: Stichting Al-Aqsa (ved advocaten M.J.G. Uiterwaal og A.M. van Eik)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan, B. Driessen og R. Szostak, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og M. Bulterman, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og M.P. van Nuffel, som befuldmægtigede)

(Sag C-550/10 P)

Appellant: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Stichting Al-Aqsa (ved advocaat A.M. van Eik), advocaat, Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan, B. Driessen og R. Szostak, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og M.P. van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 9. september 2010 i dag T-348/07 — Al-Aqsa mod Rådet, hvorved Retten annullerede Rådets afgørelse 2007/445/EF af 28. juni 2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF, Rådets afgørelse 2007/868/EF af 20. december 2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2007/445, Rådets afgørelse 2008/583 EF af 15. juli 2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2007/868, Rådets afgørelse 2009/62 EF af 26. januar 2009 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2008/583 og Rådets forordning (EF) nr. 501/2009 af 15. juni 2009 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2009/62, for så vidt som disse retsakter vedrører Stichting Al-Aqsa

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 9. september 2010, Al-Aqsa mod Rådet (sag T-348/07), ophæves.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes i det hele, og Stichting Al-Aqsas appel forkastes.
- 3) Stichting Al-Aqsa bærer sine egne omkostninger og betaler Kongeriget Nederlandenes og Rådets omkostninger i anledning af disse appeller samt Rådets omkostninger i anledning af førsteinstanssagen.

- 4) Europa-Kommissionen, som intervenient under sagen ved Den Europæiske Unions Ret og under sagen ved Den Europæiske Unions Domstol, samt Kongeriget Nederlandene, som intervenient under sagen ved Retten, bærer deres egne omkostninger ved de respektive instanser.

(¹) EUT C 46 af 12.2.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — Éditions Odile Jacob SAS mod Europa-Kommissionen og Lagardère SCA

(Sag C-551/10 P) (¹)

(Appel — fusioner på markedet for bogudgivelser — forordning (EØF) nr. 4064/89 — overdragelsesaftale — uvirksomme grunde)

(2013/C 9/10)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Éditions Odile Jacob SAS (ved advokats O. Fréget, M. Struys, M. Potel og L. Eskenazi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, O. Beynet og S. Noë, som befuldmægtigede) og Lagardère SCA (ved advokats A. Winckler, F. de Bure og J.-B. Pinçon)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. december 2010 i sag T-279/04 — Éditions Jacob mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i den af Odile Jacob anlagte sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2004/422/EF af 7. januar 2004 om en fusionsforenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag nr. COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — åbenbart urigtigt skøn — tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og ligebehandlingsprincippet

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 46 af 12.2.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA og Lagardère SCA mod Éditions Odile Jacob SAS, Europa-Kommissionen og Wendel Investissement SA

(Forenede sager C-553/10 P og 554/10 P) (¹)

(Appel — fusion på markedet for bogudgivelser — annullation af beslutningen om godkendelse af et investeringsselskab som køber af de genafståede aktiver — omfanget af den befuldmægtigedes eventuelle manglende uafhængighed)

(2013/C 9/11)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, A. Bouquet og S. Noë, som befuldmægtigede) og Lagardère SCA (ved advokats A. Winckler, F. de Bure og J.-B. Pinçon)

Den anden part i appelsagen: Éditions Odile Jacob SAS (ved advokats O. Fréget, M. Struys og L. Eskenazi), Wendel Investissement SA (ved advokats M. Trabucchi, F. Gordon og C. Baldon), Lagardère SCA (ved advokats A. Winckler, F. de Bure og J.-B. Pinçon) og Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, A. Bouquet og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. december 2010 i sag T-452/04 — Éditions Jacob mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning D(2004)203365 af 30. juli 2004 om godkendelse af Wendel Investissement som køber af de afståede aktiver i henhold til Kommissionens beslutning 2004/422/EF af 7. januar 2004, der erklærer en fusion forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — rækkevidden af den eventuelle mangel på uafhængighed hos den befuldmægtigede — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — tilsidesættelse af begrundelsespligten

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen og Lagardère SCA bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Éditions Odile Jacob SAS.
- 3) Wendel Investissement SA bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 46 af 12.2.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-34/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — foreningskontrol — grænseværdier for koncentrationen af PM₁₀ i luften)

(2013/C 9/12)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade, A. Alcover San Pedro og S. Petrova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og M.J. Lois, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — overtrædelse af artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152, s. 1) — grænseværdier og alarmtærskler til beskyttelse af menneskers sundhed — koncentrationer af PM₁₀ i luften.

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften, idet den ikke for årene 2005-2007 har draget omsorg for, at døgnkoncentrationerne af PM₁₀ i luften ikke oversteg de i direktivets artikel 5, stk. 1, fastsatte grænseværdier i zonerne og de bymæssige områder Braga, Porto Litoral, Área Metropolitana de Lisboa Norte og Área Metropolitana de Lisboa Sul.
- 2) I øvrigt frifindes Den Portugisiske Republik.
- 3) Europa-Kommissionen og Den Portugisiske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. november 2012 — Test Claimants in the FII Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue og The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-35/11) ⁽¹⁾

(Artikel 49 TEUF og 63 TEUF — udlodning af udbytte — selskabsskat — sag C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — fortolkning af dommen — undgåelse af økonomisk dobbeltbeskatning — spørgsmålet, om fritagelsesmetoden og modregningsmetoden modsvarer hinanden — begreberne »skattesats« og »forskellige beskatningsniveauer« — udbytte fra tredjelande)

(2013/C 9/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Test Claimants in the FII Group Litigation

Sagsøgte: Commissioners of Inland Revenue og The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 49 og 63 TEUF — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning — selskabsskat — fortolkning af Domstolens dom af 12. december 2006 i sag C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation — begreberne »skattesatsen« og »forskellige beskatningsniveauer« — skattesats, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af, om beskatningsniveauet er det samme for nationalt udbytte og udbytte, der hidrører fra udlandet.

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 63 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som anvender fritagelsesmetoden på udbytte af indenlandsk oprindelse og modregningsmetoden på udbytte af udenlandsk oprindelse, hvis det for det første er godtgjort, at den skattegodtgørelse, som det udbyttmodtagende selskab indrømmes i forbindelse med modregningsmetoden, svarer til den skat, der faktisk er blevet betalt af det overskud, der ligger til grund for det udloddede udbytte, og for det andet, at det faktiske beskatningsniveau for selskabers overskud i den omhandlede medlemsstat generelt er lavere end den fastsatte nominelle skattesats.

- 2) Domstolens svar på det andet og det fjerde spørgsmål, som blev forelagt i den sag, der gav anledning til dom af 12. december 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (sag C-446/04), gælder også, når:

— den udenlandske selskabsskat, som det overskud, der ligger til grund for det udloddede udbytte, har været undergivet, ikke er blevet betalt eller ikke er blevet betalt fuldt ud af det ikke-hjemmehørende selskab, der udbetaler udbyttet til det hjemmehørende selskab, men er blevet betalt af et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, og som er et direkte eller indirekte datterselskab af det førstnævnte selskab

— selskabsskat ikke er blevet betalt forskudsvis af det hjemmehørende selskab, som modtager udbytte fra et ikke-hjemmehørende selskab, men er blevet betalt af selskabets hjemmehørende moderselskab inden for rammerne af en koncernbeskatningsordning.

- 3) EU-retten skal fortolkes således, at et moderselskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, og som inden for rammerne af en koncernbeskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede i strid med EU-rettens regler har skullet betale selskabsskat forskudsvis af den del af sit overskud, som hidrører fra udbytte af udenlandsk oprindelse, kan anlægge søgsmål med påstand om tilbagebetaling af denne skat, der er opkrævet med urette, for så vidt som den overstiger den yderligere selskabsskat, som den omhandlede medlemsstat havde ret til at opkræve med henblik på at udligne den lavere nominelle skattesats, som det overskud, der ligger til grund for udbyttet af udenlandsk oprindelse, har været undergivet, i forhold til den nominelle skattesats, der finder anvendelse på det hjemmehørende moderselskabs overskud.
- 4) EU-retten skal fortolkes således, at et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, og som i et selskab, der er hjemmehørende i et tredjeland, besidder en kapitalandel, der giver det en klar indflydelse på sidstnævnte selskabs beslutninger og mulighed for at træffe afgørelse om dette selskabs drift, kan påberåbe sig artikel 63 TEUF med henblik på at anfægte foreneligheden med denne bestemmelse af en lovgivning i nævnte medlemsstat vedrørende den skattemæssige behandling af udbytte hidrørende fra nævnte tredjeland, som ikke udelukkende finder anvendelse på situationer, hvor moderselskabet udøver en afgørende indflydelse på det udbytteudloddende selskab.
- 5) Domstolens svar på det tredje spørgsmål, som blev forelagt i den sag, der gav anledning til dommen i sagen *Test Claimants in the FII Group Litigation*, finder ikke anvendelse, når de datterselskaber, der har hjemsted i andre medlemsstater, og til hvilke der ikke har kunnet ske overførsel af forskudsselskabsskat, ikke beskattes i den medlemsstat, hvor moderselskabet er hjemmehørende.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Yoshikazu Iida mod Stadt Ulm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-40/11) ⁽¹⁾

(Artikel 20 TEUF og 21 TEUF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 51 — direktiv 2003/109/EF — tredjelandsstatsborgere — opholdsret i en medlemsstat — direktiv 2004/38/EF — tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere — tredjelandsstatsborger, der hverken har ledsaget eller sluttet sig til en unionsborger i værtsmedlemsstaten og er bosat i unionsborgerens oprindelsesmedlemsstat — tredjelandsstatsborgeres opholdsret i oprindelsesmedlemsstaten for en unionsborger, der er bosat i en anden medlemsstat — unionsborgerskab — grundlæggende rettigheder)

(2013/C 9/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yoshikazu Iida

Sagsøgt: Stadt Ulm

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — fortolkning af artikel 21, stk. 1, TEUF, og artikel 2, nr. 2), litra d), artikel 3, stk. 1, artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158, s. 77) i lyset af artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — fortolkning af artikel 6, stk. 1 og 3, TEU, samt af artikel 24, stk. 3, artikel 45, stk. 1, og artikel 51, stk. 1, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — mindreårigt barn der har flyttet sit hovedopholdssted sammen med sin mor til en anden medlemsstat — ret til ophold i barnets oprindelsesmedlemsstat for faderen, som er tredjelandsborger og udøver forældremyndighed — anvendelsesområdet for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — begrebet »anvendelse af EU-retten«

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Konklusion

I situationer, der ikke er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, og hvori der heller ikke foreligger nogen anden tilknytning til de EU-retlige bestemmelser om unionsborgerskab, kan en tredjelandstatsborger ikke gøre krav på en opholdsret, som er afledt af en unionsborger.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. mod Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-56/11) (¹)

(EF-sortsbeskyttelse — forordning (EF) nr. 2100/94 — forarbejdning — forarbejdningens virksomheds pligt til at give oplysninger til indehaveren af EF-beskyttelsen — krav med hensyn til tidspunktet og indholdet af anmodningen om oplysninger)

(2013/C 9/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Sagsøgt: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 14, stk. 3, sjette afsnit i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1), og artikel 9, stk. 2 og stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 173, s. 14) — forpligtelse, der påhviler en forarbejdningens virksomhed, til at give oplysninger til indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen — krav med hensyn til tidspunktet for og indholdet af en anmodning om oplysninger, der kan danne grundlag for et oplysningskrav

Konklusion

1) Artikel 9, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende land-

brugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2605/98 af 3. december 1998, skal fortolkes således, at den oplysningspligt, som påhviler en forarbejdningens virksomhed vedrørende beskyttede sorter, bliver udløst, når anmodningen om oplysninger vedrørende et givet produktionsår er fremsat før udløbet af det nævnte produktionsår. En sådan forpligtelse kan dog foreligge for så vidt angår oplysningerne vedrørende op til tre forudgående produktionsår i forhold til det løbende produktionsår, for så vidt som indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse har fremsat en første anmodning vedrørende de samme sorter over for samme forarbejdningens virksomhed i løbet af det første af de forudgående produktionsår, der er berørt af anmodningen om oplysninger.

2) Bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse, sammenholdt med den i artikel 9 i forordning nr. 1768/95 omhandlede, som ændret ved forordning nr. 2605/98, skal fortolkes således, at en anmodning om oplysninger fremsat af indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse over for en forarbejdningens virksomhed ikke skal indeholde beviser, som understøtter de heri nævnte holdepunkter. Desuden udgør det forhold, at en landbruger foretager udsåning på kontrakt af en beskyttet sort, ikke i sig selv et holdepunkt for, at en forarbejdningens virksomhed har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som er tilvejet bragt ved at plante formeringsmateriale af nævnte sort med henblik på udsåning. Et sådant forhold kan dog, i lyset af de andre omstændigheder i denne sag, give grundlag for at fastslå, at der består et sådant indicium, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at kontrollere i den tvist, som er forelagt den.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. november 2012 — Pfeifer & Langen KG mod Hauptzollamt Aachen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-131/11) (¹)

(Landbrug — forordning (EØF) nr. 1443/82 — artikel 3, stk. 4 — anvendelse af kvoteordningen for sukker — en overskydende mængde sukker konstateret af en medlemsstats myndigheder i forbindelse med en efterfølgende kontrol foretaget hos producenten — hensyntagen til dette overskud ved fastslåelsen af den endelige produktion i det produktionsår, hvori overskuddet konstateres)

(2013/C 9/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfeifer & Langen KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Aachen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 3, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker (EFT L 158, s. 17) — overskydende isoglukosemængder konstateret efterfølgende af en medlemsstats myndigheder i forbindelse med en kontrol — eventuel hensyntagen til dette overskud ved fastslåelsen af den endelige produktion i det produktionsår, hvori overskuddet konstateres.

Konklusion

Artikel 3, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 af 8. juni 1982 om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 392/94 af 23. februar 1994, skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på den situation, hvor en overskydende mængde sukker konstateres af de nationale myndigheder i forbindelse med en efterfølgende kontrol hos producenten, såfremt denne overskydende mængde udgør C-sukker.

(¹) EUT C 179 af 18.6.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky mod Profitube spol. sro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-165/11) (¹)

(Sjette momsdirektiv — anvendelse — EF-toldkodeks — varer, der hidrører fra et tredjeland og er henført under toldoplagsproceduren på en medlemsstats område — omdannelsen af varer under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen — salg af varer og henførelse på ny under toldoplagsproceduren — opretholdelse i det samme toldlager under samtlige transaktioner — levering af goder foretaget mod vederlag på nationalt område — afgiftspligtens indtræden)

(2013/C 9/17)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Sagsøgt: Profitube spol. sro

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Najvyšší súd Slovenskej republiky — fortolkning af artikel 3, stk. 3, artikel 37, stk. 2, artikel 79, artikel 84, artikel 98, artikel 114 og artikel 166, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), af artikel 2, artikel 3, artikel 5, stk. 1, artikel 7, artikel 10, artikel 16 og artikel 33a i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), samt af artikel 1, punkt 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — varer, som efter deres indførelse fra et tredjeland placeres i et offentligt toldoplag i medlemsstaten for dernæst i dette toldoplag at blive omdannet under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen, og som endelig uden at blive bragt i fri omsætning i samme toldoplag af den person, som har omdannet dem, sælges til et andet selskab i samme medlemsstat, og på ny henføres under toldoplagsproceduren — anvendeligheden af momsbestemmelserne — begrebet levering af varer mod vederlag på nationalt område — begrebet retsmisbrug — stålband, som omdannes til stålprofiler.

Konklusion

Når varer, der hidrører fra et tredjeland, er henført under toldoplagsproceduren i en medlemsstat, efterfølgende omdannet under proceduren for aktiv forædling inden for rammerne af suspensionsordningen og derefter solgt og igen henført under toldoplagsproceduren, idet de forbliver i det samme offentlige toldoplag på den pågældende medlemsstats område under samtlige disse transaktioner, er solget af sådanne varer merværdiafgiftspligtigt i henhold til artikel 2, nr. 1), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004, medmindre den nævnte medlemsstat har benyttet sig af sin mulighed for at fritage dette salg for merværdiafgift i henhold til dette direktivs artikel 16, stk. 1, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

(¹) EUT C 194 af 2.7.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. november 2012 — Finanzamt Steglitz mod Ines Zimmermann (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-174/11) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g), og artikel 13, punkt A, stk. 2 — tjenesteydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring, som præsteres af offentligretlige organer eller af andre organer, der er anerkendt som foretagender af almenyttig karakter — anerkendelse — betingelser, som ikke finder anvendelse på andre organer end offentligretlige — medlemsstaternes skønsbeføjelse — grænser — princip om afgiftsneutralitet)

(2013/C 9/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Steglitz

Sagsøgt: Ines Zimmermann

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g), og af artikel 13, punkt A, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — afgiftsfritagelse for ydelser forbundet med social bistand og social sikring, der udføres af offentligretlige organer eller af andre organer, der er anerkendt som foretagender af almenyttig karakter — national lovgivning, der undergiver afgiftsfritagelse for ambulante ydelser visse betingelser, der dog ikke finder anvendelse, når de omhandlede ydelser udføres af visse organisationer, der er anerkendt af staten, eller af medlemmer af sådanne organisationer

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, fortolket i lyset af princippet om afgiftsneutralitet, er til hinder for, at fritagelsen for merværdiafgift for den ambulante pleje, som udføres af kommercielle tjenesteydere, underlægges en betingelse som den i hovedsagen anfægtede, hvorefter de udgifter, der vedrører denne pleje, i det forudgående kalenderår i mindst 2/3 af tilfældene skal være blevet båret af de lovmæssige sociale sikrings- eller hjælpeorganer fuldt ud eller for den overvejende del, når denne betingelse ikke er egnet til at sikre ligebehandling inden for rammerne af anerkendelsen, med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse, af den almenyttige karakter af andre organer end de offentligretlige.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Bericap Záródástechnikai bt mod Plastinnova 2000 kft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn)

(Sag C-180/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/48/EF — bestemmelser om bevisbedømmelsen inden for rammerne af en tvist for den nationale ret, hvorved der er nedlagt påstand om annullation af beskyttelsen af en brugsmodel — den nationale rets kompetence — Pariserkonventionen — TRIPs-aftalen)

(2013/C 9/19)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bericap Záródástechnikai bt

Sagsøgt: Plastinnova 2000 kft

Procesdeltager: Magyar Szabadalmi Hivatal

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Bíróság — fortolkning af den aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der er indeholdt i bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, af konventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, undertegnet i Paris den 20. marts 1883 samt af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45) — bestemmelser om bevisbedømmelsen inden for rammerne af en tvist for den nationale ret, hvorved der er nedlagt påstand om annullation af beskyttelsen af en brugsmodel — den nationale rets kompetence

Konklusion

For så vidt som bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, fortolket i lyset af artikel 2, stk. 1, i konventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, undertegnet i Paris den 20. marts 1883, senest revideret i Stockholm den 14. juli 1967 og ændret den 28. september 1979, og artikel 41, stk. 1 og 2, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der er indeholdt i bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), undertegnet i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), ikke finder

anvendelse på en ugyldighedsprocedure som den, der er omhandlet i hovedsagen, skal disse bestemmelser ikke anses for at være til hinder for, at en national ret i forbindelse med en sådan retssag:

- ikke er bundet af parternes påstande og øvrige erklæringer og ex officio kan træffe bestemmelse om fremlæggelse af de beviser, som den finder nødvendige
- ikke er bundet af en administrativ afgørelse, der er truffet vedrørende en ugyldighedsbegæring, eller af de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund for denne afgørelse, og
- ikke på ny kan bedømme de beviser, der allerede blev fremlagt i forbindelse med en tidligere ugyldighedsbegæring.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — Europese Gemeinschaft mod Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV og ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel Brussel — Belgien)

(Sag C-199/11) (¹)

(Repræsentation af Den Europæiske Union ved nationale domstole — artikel 282 EF og artikel 335 TEUF — påstand om erstatning for det tab et kartel har påført Unionen — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til en retfærdig rettergang — adgang til domstolsprøvelse — processuel ligestilling — artikel 16 i forordning nr. 1/2003)

(2013/C 9/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van koophandel Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Europese Gemeinschaft

Sagsøgte: Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV og ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van koophandel Brussel — fortolkning af artikel 282 EF (nu artikel 335 TEUF) — repræsentation af Den Europæiske

Union for nationale retsinstanser — påstand om erstatning og renter — regler for institutionernes anlæggelse af sådanne søgsmål

Konklusion

- 1) EU-retten skal fortolkes således, at den under de omstændigheder, der foreligger i hovedsagen, ikke er til hinder for, at Europa-Kommissionen repræsenterer Den Europæiske Union ved en national domstol, ved hvilken der er anlagt et civilt erstatnings-søgsmål vedrørende et tab, der er påført Unionen ved et kartel eller en praksis, der er forbudt i henhold til artikel 81 EF og 101 TEUF, og som kan have berørt visse offentlige kontrakter indgået af forskellige EU-institutioner og organer, uden at det er nødvendigt, at Kommissionen har en bemyndigelse hertil fra disse institutioner eller organer.
- 2) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er ikke til hinder for, at Kommissionen på vegne af Den Europæiske Union ved en national domstol anlægger et erstatnings-søgsmål vedrørende et tab, som Unionen har lidt som følge af et kartel eller en praksis, der ved en afgørelse truffet af denne institution er konstateret at være i strid med artikel 81 EF eller 101 TEUF.

(¹) EUT C 219 af 23.7.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — Alexander Heimann (sag C-229/11) og Konstantin Toltschin (sag C-230/11) mod Kaiser GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Passau — Tyskland)

(Forenede sager C-229/11 og 230/11) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — nedsættelse af arbejdstiden (»Kurzarbeit«) — nedsættelse af retten til årlig betalt ferie i funktion af nedsættelsen af arbejdstiden — finansiel godtgørelse)

(2013/C 9/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Passau

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Alexander Heimann (sag C-229/11) og Konstantin Toltschin (sag C-230/11)

Sagsøgt: Kaiser GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeitsgericht Passau — fortolkning af artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EFT C, s. 389) og af artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — nedsættelse af den sædvanlige arbejdstid i en virksomhed i form af delvis arbejdsløshed («Kurzarbeit») — nationale bestemmelser, der foreskriver en nedsættelse af retten til årlig ferie proportionalt med den delvist arbejdsløses færre arbejdsdage.

Konklusion

Artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale retsforrifter eller praksis, såsom en socialplan, der er aftalt mellem en virksomhed og dennes samarbejdsudvalg, i henhold til hvilke en arbejdstagers ret til årlig betalt ferie, når dennes arbejdstid er nedsat, beregnes efter princippet om pro rata temporis.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. november 2012 — Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-244/11) (¹)

(Traktatbrud — artikel 43 EF og 56 EF — ordning, der betinger erhvervelsen af stemmerettigheder, der repræsenterer mere end 20 % af selskabskapitalen i visse »strategiske aktieselskaber«, af en forudgående godkendelse — ordning med efterfølgende kontrol af visse beslutninger truffet af disse selskaber)

(2013/C 9/22)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Montaguti og G. Zavvos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og K. Boskovits, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — national lovgivning der opstiller krav om forudgående godkendelse ved erhvervelse af stemmerettigheder svarende til 20 % eller mere af den samlede selskabskapital i selskaber af national strategisk betydning — tilsidesættelse af artikel 49 og 63 TEUF

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF om etableringsfriheden ved at fastsætte bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, sammenholdt med artikel 11, stk. 2, i lov nr. 3631/2008 om oprettelse af en national fond for social samhørighed, og bestemmelserne i lovens artikel 11, stk. 3.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 219 af 23.7.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. november 2012 — K mod Bundesasylamt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Asylgerichtshof — Østrig)

(Sag C-245/11) (¹)

(Forordning (EF) nr. 343/2003 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, som er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — humanitær klausul — denne forordnings artikel 15 — person, der er tildelt asyl i en medlemsstat, og som er afhængig af hjælp fra asylansøgeren, idet hun lider af en alvorlig sygdom — forordningens artikel 15, stk. 2 — forpligtelse for denne medlemsstat, der ikke er ansvarlig i henhold til de i samme forordnings kapitel III fastsatte kriterier, til at behandle den asylansøgning, som nævnte asylansøger har indgivet — betingelser)

(2013/C 9/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Asylgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K

Sagsøgt: Bundesasylamt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Asylgerichtshof — fortolkning af artikel 3, stk. 2, og artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1) — en medlemsstats pligt til af humanitære årsager at behandle en ansøgning om asyl, som er indgivet til denne medlemsstat, uanset om behandlingen af asylansøgningen ikke påhviler medlemsstaten i henhold til kriterierne i forordning (EF) nr. 343/2003 — stærkt bånd mellem asylansøgeren og en meget sårbar person, som allerede har fået asyl i den pågældende medlemsstat

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal artikel 15, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, fortolkes således, at en medlemsstat, som ikke er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold til de i denne forordnings kapitel III fastsatte kriterier, bliver det. Det tilkommer den medlemsstat, som er blevet den ansvarlige medlemsstat i henhold til samme forordning, at påtage sig de forpligtelser, der er forbundet med dette ansvar. Den underretter den medlemsstat, som tidligere var ansvarlig, herom. Denne fortolkning af nævnte artikel 15, stk. 2, finder også anvendelse, når den medlemsstat, der var ansvarlig i henhold til de i nævnte forordnings kapitel III fastsatte kriterier, ikke har fremsat en anmodning herom i henhold til samme artikels stk. 1, andet punktum.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Atila Gülbahce mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-268/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 6, stk. 1, første led — rettigheder for tyrkiske arbejdstagere med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked — inddragelse af en opholdstilladelse med tilbagevirkende kraft)

(2013/C 9/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Atila Gülbahce

Sagsøgt: Freie und Hansestadt Hamburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 10, stk. 1, og artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet — tildeling af tidsbegrænset opholdstilladelse og en tidsbegrænset arbejdstilladelse til tyrkisk arbejdstager, hvis ægtefælle er statsborger i værtsmedlemsstaten — tilbagekaldelse, med tilbagevirkende kraft og som følge af separation fra ægtefælle, som ikke blev meddelt de

kompetente myndigheder, af afgørelser om forlængelse af varigheden af opholdstilladelsen — betingelser for at støtte opholdsretten på artikel 10, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 under hensyntagen til den tidsbegrænsede arbejdstilladelse.

Konklusion

Artikel 6, stk. 1, første led, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet den 12. september 1963 i Ankara, dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de kompetente nationale myndigheder inddrager en tyrkisk arbejdstagers opholdstilladelse med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor arbejdstageren ikke længere opfylder det nationalretlige grundlag, på hvilket opholdstilladelsen blev udstedt, når nævnte arbejdstager ikke har udvist svigagtig adfærd, og hvor inddragelsen sker efter udløbet af den periode med lovlig beskæftigelse på et år, der er omhandlet i nævnte artikel 6, stk. 1, første led.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) m.fl. mod Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai og Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-271/11) (¹)

(Luftfart — forordning nr. 2042/2003 — tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart — vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer — godkendelse af personale, der deltager i inspektionsopgaver — krævede kvalifikationer)

(2013/C 9/25)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Techniko Epimelitirio Elladas (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon aeronafpigon michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Ionnis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou og Eleni Saatsaki

Sagsøgte: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai og Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulio tis Epikrateias — fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/2003 af 20. november 2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 315, s.1) — foreneligheden af nationale retsfor skrifter, der fordeler hvervet med inspektion af luftfartøjer mellem fire særskilte kategorier af inspektører (luftdygtighedsinspektører, flyveoperationsinspektører, kabinesikkerhedsinspektører og licensinspektører)

Konklusion

- 1) Artikel 2 og bestemmelsen i M.B.902 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/2003 af 20. november 2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver, skal fortolkes således, at medlemsstaterne har mulighed for i forbindelse med fastsættelsen af supplerende foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning at opdele inspektionsarbejdet i den kompetente myndighed med henblik på luftfartøjers luftdygtighed mellem flere specialiserede kategorier af inspektører.
- 2) Bestemmelsen i M.B.902, litra b), nr. 1), i bilag I til forordning nr. 2042/2003 skal fortolkes således, at enhver person med ansvaret for inspektionsarbejdet — vedrørende et hvilket som helst aspekt — med henblik på luftfartøjers luftdygtighed skal have fem års erfaring inden for samtlige de aspekter, der vedrører sikring af luftfartøjets vedvarende luftdygtighed, og alene disse aspekter.
- 3) Bestemmelsen i M.B.902, litra b), nr. 1), i bilag I til forordning nr. 2042/2003 skal fortolkes således, at medlemsstaterne kan fastlægge de betingelser, hvorunder de mindst fem års erfaring inden for vedvarende luftdygtighed, som luftdygtighedseftersynspersonalet skal være i besiddelse af, er opnået. Medlemsstaterne kan navnlig vælge at tage hensyn til erfaring, som er opnået ved et arbejde på et værksted med vedligeholdelse af luftfartøjer, anerkende den erfaring, som er opnået i forbindelse med en praktikperiode i et fagligt miljø under flyveuddannelsen, eller den erfaring, som er forbundet med den tidligere udøvelse af inspektion af luftfartøjers luftdygtighed.
- 4) Bestemmelsen i M.B.902, litra b), i bilag I til forordning nr. 2042/2003 skal fortolkes således, at den ikke son drer mellem indehaverne af luftfartøjsvedligeholdelsescertifikat som omhandlet i bilag III til den nævnte forordning, med overskriften »del-66«, og personer med en flyveuddannelse fra en højere læreanstalt.
- 5) Bestemmelsen i M.B.902, litra b), i bilag I til forordning nr. 2042/2003 skal fortolkes således, at alene personer, som i forvejen har fulgt al den undervisning og uddannelse, der kræves i henhold til denne bestemmelse, og som har været genstand for en evaluering af deres viden og færdigheder efter disse uddannelsesprogrammets afslutning, kan arbejde som luftdygtighedsinspektører.

- 6) Bestemmelsen i M.B.902, litra b), nr. 4), i bilag I til forordning nr. 2042/2003 skal fortolkes således, at alene personer, som i forvejen har opnået en stilling, der omfatter relevante ansvarsområder, der bekræfter både evnen til at udføre den tekniske kontrol, der kræves, og evnen til at vurdere, om resultaterne af denne kontrol tillader udstedelse af dokumenter, der bekræfter det inspicerede luftfartøjets luftdygtighed, kan arbejde som luftdygtighedsinspektører.
- 7) Forordning nr. 2042/2003 skal fortolkes således, at medlemsstaternes myndigheder ikke har pligt til at bestemme, at personer, som udførte opgaver som inspektør af luftfartøjers luftdygtighed ved forordningens ikrafttræden, automatisk og uden en udvælgelsesprocedure fortsætter med at udføre sådanne opgaver.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Staatssecretaris van Financiën mod Gemeente Vlaardingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-299/11) (¹)

(Beskatning — moms — afgiftspligtige transaktioner — udtagelse til brug for virksomheden af goder, som er opnået »inden for rammerne af virksomhedsudøvelsen« — sidestilling med levering mod vederlag — grundstykker, der tilhører den afgiftspligtige person, og som er ombygget af en tredjemand)

(2013/C 9/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Gemeente Vlaardingen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 5, stk. 5 og 7, litra a), og artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — afgiftspligtige transaktioner — anvendelse af et gode til brug i virksomheden — anvendelse til virksomhedens afgiftsfritagne aktiviteter af et grundstykke, der tilhører virksomheden, og som er blevet omdannet for dens regning af en tredjemand mod vederlag.

Konklusion

Artikel 5, stk. 7, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, sammenholdt med direktivets artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at en afgiftspligtig persons udtagelse til brug for en økonomisk virksomhed, der er fritaget for merværdiafgift, af grundstykker, som han ejer, og som han har ladet ombygge af en tredjemand, kan pålægges merværdiafgift, der som grundlag har summen af værdien af det grundstykke, som banerne er anlagt på, og udgifterne til ombygning heraf, for så vidt som den afgiftspligtige endnu ikke har betalt merværdiafgiften af denne værdi og af disse udgifter, forudsat at de omhandlede grundstykker ikke henhører under den afgiftsfritagelse, der er fastsat i direktivets artikel 13, punkt B, litra h).

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. november 2012 — KGH Belgium NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-351/11) (¹)

(Toldskyld — efteroprævning af import- eller eksportafgifter — bogføring af afgifter — praktiske regler)

(2013/C 9/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KGH Belgium NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — fortolkning af artikel 217, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — efteroprævning af import- og eksportafgifter — bogføring af afgifter — praktiske regler.

Konklusion

Artikel 217, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, skal fortolkes således, at eftersom denne artikel ikke

foreskriver praktiske regler for bogføring som omhandlet i denne bestemmelse, overlader den det til medlemsstaterne at fastlægge de praktiske regler med hensyn til bogføring af de afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, uden at de er forpligtede til i deres nationale lovgivninger at definere fremgangsmåden med henblik på gennemførelsen af denne bogføring, idet den skal foretages på en sådan måde, at det sikres, at de kompetente toldmyndigheder indskrifter det nøjagtige importafgifts- eller eksportafgiftsbeløb, der følger af en toldskyld, i regnskabsregistre eller på anden måde, for bl.a. at muliggøre, at bogføringen af de omhandlede beløb foretages med sikkerhed, herunder i forhold til debitor.

(¹) EUT C 282 af 24.9.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Nadiany Bamba og Europa-Kommissionen

(Sag C-417/11 P) (¹)

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Elfenbenskysten — indefrysning af midler — artikel 296 TEUF — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsprøvelse — ret til respekt for ejendomsretten)

(2013/C 9/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop, B. Driessen og E. Dumitriu-Segnana, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Nadiany Bamba, Abidjan (først ved avocat P. Haik, derefter ved avocat P. Maisonneuve) og Europa-Kommissionen (ved E. Cujo og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og E. Ranaivoson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 8. juni 2011 i sag T-86/11, Bamba mod Rådet, hvorved Retten annullerede Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire og Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører Nadiany Bamba — indefrysning af midler — begrundelsespligt — retlig fejl.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 8. juni 2011, *Bamba mod Rådet* (sag T-86/11), ophæves.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 3) *Nadiany Bamba* bærer sine egne omkostninger og betaler derudover Rådets omkostninger i forbindelse med den foreliggende appelsag og sagen i første instans.
- 4) Den Franske Republik og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. november 2012 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-438/11) (¹)

(EF-toldkodeksen — artikel 220, stk. 2, litra b) — efteropkrævning af importafgifter — berettiget forventning — manglende mulighed for at kontrollere rigtigheden af et oprindelsescertifikat — begrebet »certifikat udstedt på grundlag af eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske omstændigheder« — bevisbyrde — arrangement med generelle toldpræferencer)

(2013/C 9/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311, s. 17) — udførsel af varer fra et tredjeland til Den Europæiske Union — efterfølgende kontrol af oprindelsesbeviset — manglende mulighed for efterfølgende at efterprøve rigtigheden af indholdet af et oprindelsescertifikat udstedt af nævnte tredjeland kompetente myndigheder — beskyttelse af importørens eventuelle berettigede forventning

Konklusion

Artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, skal fortolkes således, at når et tredjeland kompetente myndigheder ikke under en efterfølgende kontrol har mulighed for at efterprøve, om det oprindelsescertifikat formular A, de har udstedt, er baseret på eksportørens korrekte fremstilling af de faktiske forhold, fordi eksportøren har indstillet sin produktion, påhviler bevisbyrden for, at dette certifikat er baseret på eksportørens korrekte fremstilling af de faktiske forhold, debitor.

(¹) EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG og Kronos AG mod Samskip GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Bremen — Tyskland)

(Sag C-456/11) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 32 og 33 — anerkendelse af retsafgørelser — begrebet »retsafgørelse« — virkningen af en afgørelse om international kompetence — aftale om værneting)

(2013/C 9/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Bremen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG og Kronos AG

Sagsøgt: Samskip GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Bremen — fortolkning af artikel 31 og 32 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — anerkendelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat — rent processuel afgørelse (»Prozeßurteil«) — retsafgørelse om fortolkningen af en værnetingsklausul, hvorved den nationale ret erklærer sig inkompetent og i denne forbindelse fastslår en tredjestats jurisdiktion — anerkendelsens rækkevidde

Konklusion

- 1) Artikel 32 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den også omfatter en afgørelse, hvorved en ret i en medlemsstat på grundlag af en aftale om værning afviser at have kompetence, uafhængigt af hvorledes en sådan afgørelse kvalificeres i henhold til en anden medlemsstats ret.
- 2) Artikel 32 og 33 i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den ret, for hvilken der påberåbes anerkendelse af en afgørelse, hvorved en ret i en anden medlemsstat på grundlag af en aftale om værning har afvist at have kompetence, er bundet af en konstatering vedrørende denne aftales gyldighed, som er indeholdt i præmisserne til en dom, som er blevet endelig, hvori det blev fastslået, at søgsmålet ikke kunne antages til realitetsbehandling.

(¹) EUT C 331 af 12.11.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Ulf Kazimierz Radziejewski mod Kronofogdemyndigheden i Stockholm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Stockholms tingsrätt — Sverige)

(Sag C-461/11) (¹)

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — ordning for hel eller delvis gældssanering — skyldner, der er en fysisk person — national retsforordning, der undergiver bevilling af gældssanering et bopælskrav)

(2013/C 9/31)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Stockholms tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ulf Kazimierz Radziejewski

Sagsøgt: Kronofogdemyndigheden i Stockholm

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Stockholms tingsrätt — fortolkning af artikel 45 TEUF — fri bevægelighed for personer — forenelighed med artikel 45 TEUF af en national lovgivning, der stiller krav om bopæl på det nationale område for at en fysisk person kan bevilliges gældssanering — skyldner, der er statsborger i medlemsstat A og har bopæl i medlemsstat B, indgiver anmodning om gældssanering i medlemsstat A, som er det sted, gælden er opstået — tilknytning til stedet for anmodningens indgivelse.

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, der undergiver bevilling af gældssanering et krav om bopæl i den pågældende medlemsstat.

(¹) EUT C 340 af 19.11.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. november 2012 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-469/11 P) (¹)

(Appel — erstatningssøgsmål — afvisning af et bud afgivet inden for rammerne af en EU-udbudsprocedure — forældelsesfrist — begyndelsestidspunkt — anvendelse af fristen fastsat under hensyn til afstanden)

(2013/C 9/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoros N. Korogiannakis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og M. Wilderspin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten den 22. juni 2011 i sag T-409/09, Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen, hvorved Retten afviste et erstatningssøgsmål med påstand om erstatning af det tab, som appellanten angiveligt havde lidt som følge af Kommissionens afgørelse om at afvise appellants bud i forbindelse med en udbudsprocedure, idet det dels ikke kunne antages til realitetsbehandling og dels klart savnede ethvert retligt grundlag — søgsmålsfrister — frister fastsat under hensyn til afstanden.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 331 af 12.11.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. november 2012 — Susanne Leichenich mod Ansbert Peffekoven og Ingo Horeis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-532/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 77/388/EØF — moms — fritagelser — artikel 13, punkt B, litra b) — bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — husbåd uden fremdriftssystem, som er permanent stationært fortøjet ved en flodbred — udlejning af husbåden, herunder dertilhørende anløbsbro samt land- og vandareal — anvendelse udelukkende til varig drift af restaurant og diskotek — én enkelt ydelse)

(2013/C 9/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Susanne Leichenich

Sagsøgt: Ansbert Peffekoven og Ingo Horeis

Procesdeltager: Dr. Leyh, Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft, Steuerberatungsgesellschaft

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Köln — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — rækkevidden af den momsfritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse for bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — bortforpagtning af et vandareal og en båd, der bestemte for kommerciel udnyttelse som restaurant og diskotek

Konklusion

1) Artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at begrebet bortforpagtning og udlejning af fast ejendom omfatter udlejning af en husbåd, med dertilhørende fortøjningsareal og anløbsbro, som er gjort stationær ved hjælp af fortøjningsanordninger, der ikke let kan demonteres og er fastgjort til en flods bred og bund, som ligger på en afgrænset og identificerbar fortøjningsplads i floden, og som i henhold til lejeaftalen udelukkende er beregnet til varig drift af restaurant og diskotek på denne fortøjningsplads. Denne udlejning udgør én enkelt ydelse, som er fritaget for afgift, og der skal ikke sondres mellem udlejningen af husbåden og udlejningen af anløbsbroen.

2) En sådan husbåd udgør ikke et »køretøj« som omhandlet i artikel 13, punkt B, litra b), nr. 2), i sjette direktiv 77/388.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. november 2012 — SIA Kurcums Metal mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-558/11) ⁽¹⁾

(Den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — kombinerede kabler »Taifun« fremstillet i Rusland bestående af polypropylen og ståltråd — bølgeformede sjækler med afrundede ender, som forbindes ved hjælp af en gevindskåret bolt — antidumpingtold på import af visse tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet)

(2013/C 9/34)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA Kurcums Metal

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1) og artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 1601/2001 af 2. august 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 211, s. 1) — hybridkabler »Taifun« fremstillet i Rusland bestående af polypropylen og ståltråd — tarifering i underposition 5607 49 11 eller underposition 7312 10 98 i den kombinerede nomenklatur — bølgeformede sjækler med afrundede ender, som forbindes ved hjælp af en gevindskåret bolt — tarifering i underposition 7317 00 90 eller underposition 7326 90 98 i den kombinerede nomenklatur — endelig antidumpingtold

Konklusion

1) Underposition 5607 49 11 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006, skal fortolkes således, at kabler som de i hovedsagen omhandlede, der består af såvel polypropylen som forzinket ståltråd, ikke som sådan henhører under denne underposition.

- 2) Den almindelige tariferingsbestemmelse 3 b) vedrørende fortolkning af den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 1549/2006, skal fortolkes således, at tarifieringen af kabler som de i hovedsagen omhandlede ikke skal foretages i henhold til denne bestemmelse, med forbehold for den forelæggende rets efterprøvelse af — under hensyn til alle de faktiske omstændigheder, der er fremlagt for den — at ingen af de to materialer, som disse kabler består af, i sig selv er karaktergivende for nævnte kabler.
- 3) Artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 1601/2001 af 2. august 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Rusland, Thailand og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige told skal fortolkes således, at kabler som de i hovedsagen omhandlede falder ind under anvendelsesområdet for denne bestemmelse, hvis det antages, at de henhører under underposition 7312 10 98 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 1549/2006.
- 4) Underposition 7317 00 90 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 1549/2006, skal fortolkes således, at bølgeformede sjækler med afrundede ender, som forbindes ved hjælp af en bolt, som de i hovedsagen omhandlede, ikke henhører under denne underposition.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 14.1.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-286/12) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2 og artikel 6, stk. 1 — national ordning, der pålægger dommere, offentlige anklagere og notarer, der er fyldt 62 år, at ophøre med deres erhvervsaktivitet — legitime formål, der berettiger en ulige behandling i forhold til de arbejdstagere, der er yngre end 62 år — den proportionale karakter af overgangsperiodens varighed)

(2013/C 9/35)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér, befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — national ordning, der fastsætter en umiddelbar aldersgrænse på 62 år for dommere, offentlige anklagere og notarer — ingen legitime formål, der begrunder denne ulige behandling i forhold til arbejdstagere under 62 år — uforholdsmæssig kort varighed af overgangsperioden (et år)

Konklusion

1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, idet Ungarn har vedtaget en national ordning, der fastsætter et erhvervsophør for dommere, offentlige anklagere og notarer, der er fyldt 62 år, hvilket medfører en ulige behandling på grund af alder, der ikke er proportional i forhold til de tilsigtede formål.

2) Ungarn betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 21.7.2012.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. oktober 2012 — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss mod Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-502/11) ⁽¹⁾

(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 93/37/EØF — artikel 6 — princippet om ligebehandling og gennemsigtighed — lovligheden af en lovgivning, som begrænser deltagelsen i udbudsprocedurer til selskaber, der udøver kommerciel virksomhed, bortset fra civile retlige selskaber («società semplici») — institutionelle og vedtægtsmæssige formål — landbrugsselskaber)

(2013/C 9/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Sagsøgt: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Procesdeltager: SOA CQOP Costruttori Qualificati Opere Pubbliche SpA, Unione Provinciale Agricoltori di Brescia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 6 i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — national lovgivning, som begrænser muligheden for at indgå offentlige bygge- og anlægskontrakter til selskaber, som udøver kommerciel virksomhed og udelukker landbrugsselskaber oprettet som civilretlige selskaber («società semplice»)

Konklusion

EU-retten, navnlig artikel 6 i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF af 13. september 2001, er til hinder for en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, som forbyder et selskab, såsom et civilretligt selskab, der er »entreprenør« som omhandlet i direktiv 93/37, at deltage i udbudsprocedurer alene på grund af dets retlige form.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens kendelse af 15. oktober 2012 — Internationaler Hilfsfonds eV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-554/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt — afslag på fuld aktindsigt i dokumenterne vedrørende LIEN 97-2011-aftalen — annullations-søgsmål — ny behandling under sagen — anlæggelse af et særskilt annullations-søgsmål)

(2013/C 9/37)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Internationaler Hilfsfonds eV (ved Rechtsanwalt H. Kaltenecker)

Den anden part i appsagen: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. september 2011 i sag T-141/05 RENV, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, hvorved Retten traf bestemmelse om, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om sagsøgerens nedlagte påstand om annullation af Europa-Kommissionens beslutning af 14. februar 2005 om afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i dokumenterne vedrørende LIEN 97-2011-aftalen — rettergangsfejl ved Retten — manglende koordineret behandling af sag T-141/05 RENV og sag T-36/10 — afgørelser om sagsomkostninger og disses størrelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Internationaler Hilfsfonds eV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 4. oktober 2012 — Pelckmans Turnhout NV mod Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV og Walter Van Gastel Lifestyle NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-559/11) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 92, stk. 1, artikel 103, stk. 1, og artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — national lovgivning der forbyder en forretning at holde åbent syv dage om ugen)

(2013/C 9/38)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pelckmans Turnhout NV

Sagsøgte: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV og Walter Van Gastel Lifestyle NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — fortolkning af artikel 34, 35, 49 og 56 TEUF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af direktiv 84/450/EØF, direktiv 97/7/EF, direktiv 98/27/EF og direktiv 2002/65/EF og forordning (EF) nr. 2006/2004 («direktivet om urimelig handelspraksis») (EUT L 149, s. 22) — begrebet virksomheders handelspraksis over for forbrugerne — en forretning holder åbent syv dage om ugen og reklamere herom.

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af direktiv 84/450/EØF, direktiv

97/7/EF, direktiv 98/27/EF, direktiv 2002/65/EF og forordning (EF) nr. 2006/2004 («direktivet om urimelig handelspraksis») skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, som ikke forfølger forbrugerbeskyttelsesformål.

(¹) EUT C 32 af 4.2.2012.

Domstolens kendelse af 12. juli 2012 — Muhamad Mugraby mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-581/11 P) (¹)

(Appel — passivitetssøgsmål — krænkelse af de grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Libanesiske Republik — Rådets og Kommissionens undladelse af at vedtage foranstaltninger over for Den Libanesiske Republik — erstatningssøgsmål — åbenbart, at appellen er ugrundet og ikke kan antages til realitetsbehandling)

(2013/C 9/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Muhamad Mugraby (ved advocate S. Delhaye)

De andre parter i sagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. september 2011 i sag T-292/09, Mugraby mod Rådet og Kommissionen, hvorved Retten ikke gav medhold dels i en påstand om, at det fastslås, at Rådet og Kommissionen retsstridigt undlod at tage stilling til sagsøgerens begæring om vedtagelse af foranstaltninger over for Libanon på grund af dette lands angivelige krænkelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder samt af associeringsaftalen mellem Fællesskabet og Den Libanesiske Republik, dels i en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse fællesskabsinstitutioners passivitet.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Muhamad Mugraby betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 18. september 2012 — Omnicare, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Astellas Pharma GmbH

(Sag C-587/11 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — ansøgning om registrering af ordmærket »OMNICARE CLINICAL RESEARCH« — indsigelse — klagekammerets afvisning af en registreringsansøgning — søgsmål — Rettens dom om afvisning af indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — appel — uforholdt at træffe afgørelse)

(2013/C 9/40)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Omnicare, Inc. (ved M. Edenborough, QC)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og Astellas Pharma GmbH (ved abogada M. Polo Carreño)

Sagens genstand

Appel af Rettens dom (Første Afdeling) af 9. september 2011 i sag T-289/09, Omnicare mod KHIM — Astellas Pharma (OMNICARE), hvorved Retten forkastede et annullationssøgsmål anlagt af ansøgeren om ordmærket »OMNICARE CLINICAL RESEARCH« for tjenesteydelser i klasse 42 mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af afgørelse truffet den 14. maj 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 401/2008-4) vedrørende annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede en indsigelse rejst af indehaveren af det nationale varemærke »OMNICARE« for tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 42 — fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — begrebet reel brug af et ældre varemærke — varemærke anvendt i forbindelse med gratis tjenesteydelser

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse i appellen indledt af Omnicare Inc.
- 2) Omnicare Inc. bærer de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.
- 3) Omnicare Inc. og Astellas Pharma GmbH bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 27. juli 2012 — Wolfgang Glatzel mod Freistaat Bayern

(Sag C-356/12)

(2013/C 9/41)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wolfgang Glatzel

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielt spørgsmål

Er punkt 6.4. i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort⁽¹⁾ i den affattelse, der følger af Kommissionens direktiv 2009/113/EF af 25. august 2009⁽²⁾ foreneligt med artikel 20, artikel 21, stk. 1, og artikel 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i det omfang, denne bestemmelse — uden mulighed for undtagelse — af ansøgere om et kørekort i kategorierne C1 og C1E kræver en synsstyrke på mindst 0,1 på det dårligste øje, selv om disse personer ser med begge øjne og har et normalt synsfelt på begge øjne?

⁽¹⁾ EUT L 403, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 223, s. 31.

Appel iværksat den 3. september 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09, Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen

(Sag C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-396/09 ophæves.

— Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand..

— Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at betale Rådets omkostninger i denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Efter Rådets opfattelse er Rettens dom i den ovennævnte sag behæftet med en retlig fejl. Retten fortolkede og anvendte ikke retspraksis efter »Nakajima«-dommen⁽¹⁾ og »Fediol«-dommen⁽²⁾ korrekt. Det var derfor med urette, at Retten fastslog, at lovligheden af forordning (EF) nr. 1367/2006⁽³⁾ i henhold Århus-konventionen⁽⁴⁾ om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet kunne prøves.

Ydermere er Rådet af den opfattelse, at det valg, som lovgiver traf i forordning nr. 1367/2006, under alle omstændigheder er i fuldstændig overensstemmelse med Århus-konventionen. I denne henseende er Rettens fortolkning af artikel 9, stk. 3, i Århus-konventionen ikke korrekt, for så vidt som Retten så bort fra den beføjelse, som de kontraherende parter blev tillagt.

Rådet har derfor nedlagt påstand om, at Rettens dom i den ovennævnte sag ophæves, og at der træffes endelig afgørelse i sagen, hvorved Kommissionen frifindes i det hele for sagsøgernes påstand.

⁽¹⁾ EU-Domstolens dom af 7.5.1991, sag C-69/89, Nakajima mod Rådet, Sml. I, s.2169.

⁽²⁾ EU-Domstolens dom af 22.6.1989, sag 70/87, Fediol mod Kommissionen, Sml., s. 1825.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Århus-konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klager på miljøområdet, godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT L 124, s. 1).

Appel iværksat den 24. august 2012 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09, Vereniging Milieudéfensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen

(Sag C-402/12 P)

(2013/C 9/43)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og G. Corstens, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Vereniging Milieudéfensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09 ophæves.

— Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og Kommissionen frifindes for den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand.

— Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med den foreliggende appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Efter Parlamentets opfattelse begik Retten en retlig fejl, idet den fastslog, at den kunne efterprøve gyldigheden af forordning (EF) nr. 1367/2006⁽¹⁾ i forhold til Århus-konventionens⁽²⁾ artikel 9, stk. 3, selv om denne bestemmelse ikke har direkte virkning. Denne antagelse fra Rettens side beror på en grundlæggende fejlagtig udlægning af såvel fast retspraksis vedrørende borgernes mulighed for at påberåbe sig bestemmelser i en international konvention med det formål at rejse tvivl om gyldigheden af en aktion fra Den Europæiske Unions side, som arten og omfanget af de internationale forpligtelser, som foreligger i nærværende sag.

Retten anvendte nærmere bestemt den retspraksis, der følger af Fediol-dommen⁽³⁾ og Nakajima-dommen⁽⁴⁾, men var ikke opmærksom på, at denne retspraksis, som i øvrigt indtil nu har været begrænset til ganske få retssager, kun undtagelsesvis

og under ganske særlige betingelser kan finde anvendelse. Retten ulejlige sig i den appellerede dom for det første ikke med at efterprøve, om disse betingelser i nærværende sag rent faktisk var opfyldt og tog for det andet ikke hensyn til den undtagelseskarakter, som nævnte retspraksis har.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽²⁾ Århus-konventionen af 25.6.1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klager på miljøområdet, godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17.2.2005 (EUT L 124, s. 1).

⁽³⁾ Domstolens dom af 22.6.1989, sag 70/87, Fediol mod Kommissionen, Sml. 1989, s. 1789.

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 7.6.1991, sag C-69/89, Nakajima mod Rådet, Sml. 1991 I, s. 2069.

Appel iværksat den 27. august 2012 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09, Vereniging Milieudéfensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen

(Sag C-403/12 P)

(2013/C 9/44)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver, J.-P. Keppenne, G. Valero Jordana og P. van Nuffel, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Vereniging Milieudéfensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Kongeriget Nederlandene, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/06 ophæves.

— Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og Kommissionen frifindes vedrørende påstanden om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 6121.

— Sagsøgerne i sag T-396/09 tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger i den sag og i den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen vedrører i det væsentlige spørgsmålet, om Retten, navnlig henset til Domstolens dom af 8. marts 2011 i sag C-240/09, var berettiget til at efterprøve gyldigheden af artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk.1, litra g), i forordning (EF) nr. 1367/2006⁽¹⁾ i henhold til Århus-konventionens⁽²⁾ artikel 9, stk. 3.

Kommissionen har fremført to anbringender til støtte for appellen.

For det første fastslog Retten med urette, selv om den ganske vist korrekt anførte de strenge betingelser, i henhold til hvilke borgerne efter Domstolens praksis kan påberåbe sig bestemmelser i internationale konventioner med henblik på efterprøvelse af gyldigheden af Unionens retsakter (navnlig, at en prøvelse af en konventions bestemmelser kun er mulig, når konventionens art og opbygning ikke er til hinder herfor og de bestemmelser, der påberåbes, henset til deres indhold fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise), at den undtagelse til disse betingelser, som følger af den såkaldte Fediol og Nakajima-praksis (Domstolens dom af 22.6.1989, sag 70/89, og af 7.5.1991, sag C-69/89) også finder anvendelse på Århus-konventionens artikel 9, stk. 3.

Domstolen har i sin dom i sag C-240/09 allerede fastslået, at Århus-konventionens artikel 9, stk. 3, ikke er umiddelbart anvendelig. Desuden skal Fediol og Nakajima-praksis som en undtagelse fortolkes indskrænkende. Den er hidtil kun anvendt på området for handelspolitik og kan alene finde anvendelse på andre områder, såfremt betingelserne herfor klart er opfyldt, hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag. Artikel 10 i forordning nr. 1367/2006 indeholder nemlig ingen henvisning til Århus-konventionens bestemmelser, og bestemmelsen indeholder heller ingen gennemførelse af en særlig pligt i henhold til denne konvention i den betydning, hvori begrebet er anvendt i henhold til Nakajima-praksis. Endelig er Århus-konventionens artikel 9, stk. 3 ikke tilstrækkeligt klar og præcis til, at undtagelsen i henhold til Nakajima-praksis kan finde anvendelse.

For det andet har Kommissionen subsidiært gjort gældende, at Retten foretog en fejlagtig fortolkning af Århus-konventionens artikel 9, stk. 3, idet den fastslog, at artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 alene er i strid med bestemmelsen, fordi den prøvelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 10, er begrænset til handlinger med individuel rækkevidde, mens Retten i stedet konkret skulle have efterprøvet, om Århus-konventionens artikel 9, stk. 3 er tilstrækkeligt gennemført med hensyn til samtlige de retssager, som private kan anlægge på nationalt og EU-plan.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽²⁾ Århus-konventionen af 25.6.1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klager på miljøområdet, godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17.2.2005 (EUT L 124, s. 1).

Appel iværksat den 3. september 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-338/08, Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen

(Sag C-404/12 P)

(2013/C 9/45)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Europa-Kommissionen og Republikken Polen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-338/08 ophæves.

— Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand.

— Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at betale Rådets omkostninger i denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Efter Rådets opfattelse er Rettens dom i den ovennævnte sag behæftet med en retlig fejl. Selv om Rådet ikke anfægter Rettens konstatering af, at Kommissionen i den pågældende sag ikke optrådte som lovgiver, er det imidlertid af den opfattelse, at Retten ikke fortolkede og anvendte retspraksis efter »Nakajima«-dommen⁽¹⁾ og »Fediol«-dommen⁽²⁾ korrekt. Det var derfor med urette, at Retten fastslog, at lovligheden af forordning (EF) nr. 1367/2006⁽³⁾ i henhold til Århus-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁽⁴⁾ kunne prøves.

Ydermere er Rådet af den opfattelse, at det valg, som lovgiver traf i forordning nr. 1367/2006, under alle omstændigheder er i fuldstændig overensstemmelse med Århus-konventionen. I denne henseende er Rettens fortolkning af artikel 9, stk. 3, i Århus-konventionen ikke korrekt, for så vidt som Retten så bort fra den beføjelse, som de kontraherende parter blev tillagt.

Rådet har derfor nedlagt påstand om, at Rettens dom i den ovennævnte sag ophæves, og at der træffes endelig afgørelse i sagen, hvorved Kommissionen frifindes i det hele for sagsøgernes påstand.

-
- (1) Domstolens dom af 7.5.1991 i sag C-69/89 Nakajima mod Rådet, Sml. I, s. 2169.
- (2) Domstolens dom af 22.6.1989, 70/87, Fediol mod Kommissionen, Sml., s. 1825.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).
- (4) Århus-konventionen af 25.6.1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klager på miljøområdet, godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17.2.2005 (EUT L 124, s. 1).

Appel iværksat den 27. august 2012 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-338/08, Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen

(Sag C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver, J.-P. Keppenne, G. Valero Jordana og P. van Nuffel, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Republikken Polen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-338/08, ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og Kommissionen frifindes i relation til påstanden om ugyldighed af beslutningerne af 1. juli 2008.
- Sagsøgerne i sag T-338/08 tilpligtes at betale Kommissionens sagsomkostninger i den sag og i den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellantens første appelanbringende svarer til appelanbringendet i sag C-403/12 P.

Med det andet appelanbringende har Kommissionen subsidiært gjort gældende, at Retten foretog en fejlagtig fortolkning af anvendelsesområdet for Århuskonventionens ⁽¹⁾ artikel 9, stk. 3 sammenholdt med konventionens artikel 2, stk. 2, idet den fastslog, at forordning (EF) nr. 149/2008 ⁽²⁾ ikke blev vedtaget af Kommissionen »som lovgivende myndighed« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel 2, stk. 2, andet punktum.

-
- (1) Århus-konventionen af 25.6.1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klager på miljøområdet, godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17.2.2005 (EUT L 124, s. 1).
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 149/2008 af 29.1.2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår udarbejdelse af bilag II, III og IV med maksimalgrænseværdier for produkterne i forordningens bilag I (EUT L 58, s.1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig) den 21. september 2012 — Siegfried Pohl mod ÖBB Infrastruktur AG

(Sag C-429/12)

(2013/C 9/47)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Innsbruck

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Siegfried Pohl

Sagsøgt: ÖBB Infrastruktur AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten på sit nuværende udviklingstrin, særligt
 - 1) det almindelige EU-retlige ligebehandlingsprincip
 - 2) det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 6, stk. 3, TEU og i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
 - 3) forbuddet mod forskelsbehandling på området for arbejdskraftens frie bevægelighed, jf. artikel 45 TEUF
 - 4) direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾

til hinder for en national ordning — oprettet delvist i henhold til lov, delvist i henhold til kollektiv overenskomst — som ved aftale er gjort til indhold af en individuel ansættelsesaftale, hvorefter tidligere anciennitet ved ansættelse af arbejdstagere i sektoren for jernbanetransport slet ikke medregnes for så vidt den er erhvervet før det fyldte 18. år, og efter det fyldte 18. år kun for halvdelens vedkommende, såfremt den ikke er erhvervet ved en »quasi-offentlig« indenlandsk virksomhed eller den indstævnte indenlandske arbejdsgiver, og uden hensyntagen til arbejdstagerens konkret erhvervede færdigheder og kundskaber?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, har det ved en EU-retlig korrekt medregning af tidligere upåagtet anciennitet (fuldt ud for så vidt erhvervet før det fyldte 18. år og indtil appellansens ansættelse hos indstævnte med halvdel) da betydning for beregningen af den udestående løn, at den ved beregningen inddragne anciennitet er erhvervet i perioden fra 1. december 1965 til 24. november 1974, altså længe før Østrigs EU/EØS-tiltrædelse og før den første afgørelse vedrørende det EU-retlige ligebehandlingsprincip?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er EU-retten på sit nuværende udviklingstrin, særligt effektivitetsprincippet, da til hinder for nationale forældelsesregler, hvoraf følger, at der i det hele ville være indtrådt forældelse af en arbejdstagers og senere pensionists krav over for sin arbejdsgiver på en løn- og pensionsefterbetaling, som følger af en EU-retlig korrekt medregning som omhandlet i spørgsmål 1 af udenlandsk anciennitet og anciennitet erhvervet før det fyldte 18. år, idet arbejdstageren ikke efter national ret havde dette krav og først objektivt kunne gøre det gældende efter afsigelsen af dommen den 30. november 2000 i sag C-195/98, Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst, og afsigelsen af dommen i sag C-88/08, Hütter, den 18. juni 2009?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er en arbejdsgiver i sektoren for jernbanetransport med ca. 40 000 arbejdstagere, der er opbygget som et landsdækkende hierarki på flere niveauer, på EU-rettens nuværende udviklingstrin omfattet af den omsorgspligt, der følger af det almindelige EU-retlige lighedsprincips horisontale virkning og/eller af forbuddet mod forskelsbehandling på området for arbejdskraftens fri bevægelighed, således at denne arbejdsgiver er forpligtet til at give sine arbejdstagere og arbejdstagerrepræsentanter kendskab til afgørelser fra EU-Domstolen, som også er offentliggjort i dagspressen, og som lader arbejdsgiverens tidligere praksis med hensyn til medregning af anciennitet erhvervet før ansættelsen fremstå som EU-stridig med bl.a. en eventuel vederlagsefterbetaling som konsekvens?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. oktober 2012 — Almer Beheer BV m.fl. mod Van den Dungen Vastgoed BV m.fl.

(Sag C-441/12)

(2013/C 9/48)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Almer Beheer BV og Daedalus Holding BV

Sagsøgte: Van den Dungen Vastgoed BV og Oosterhout II BVBA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal prospektdirektivets ⁽¹⁾ artikel 3, stk. 1, fortolkes således, at den heri omhandlede prospektpligt i princippet (dvs. bortset fra de i direktivet optagne fritagelser og undtagelser for bestemte tilfælde) også finder anvendelse på et tvangsfuldbyrdsessalg af værdipapirer?
- 2) a) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal begrebet »den samlede værdi af udstedelsen« som omhandlet i prospektdirektivets artikel 1, stk. 2, litra h), fortolkes således, at der ved tvangsfuldbyrdsessalg af værdipapirer skal gås ud fra det provenu, som salget — henset til dettes særlige omstændigheder — med rimelighed må forventes at indbringe, også selv om dette provenu må formodes at ligge betydeligt under den normale handelsværdi?
- b) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, men spørgsmål 2(a) benægtende, hvorledes skal »den samlede værdi af udstedelsen« som omhandlet i prospektdirektivets artikel 1, stk. 2, litra h), da beregnes, i særdeleshed når der er tale om et tvangsfuldbyrdsessalg af værdipapirer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4.11.2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345, s. 64).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 3. oktober 2012 — Jan Sneller mod DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Sag C-442/12)

(2013/C 9/49)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jan Sneller

Sagsøgt: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 87/344/EØF ⁽¹⁾ tilladt, at en retshjælpsforsikrer, der i sine policer bestemmer, at retshjælp i retssager eller administrative klagesager i princippet skal ydes af forsikrers arbejdstagere, derudover bestemmer, at omkostningerne til retshjælp til en af den forsikrede efter frit valg udpeget advokat eller anden rettergangsfuldmægtig kun dækkes, såfremt forsikreren finder, at behandlingen af sagen må overdrages til en ekstern rettergangsfuldmægtig?
- 2) Gør det for besvarelsen af det første spørgsmål nogen forskel, om der er advokattvang eller pligt til anden juridisk bistand i den omhandlede retssag eller administrative klagesag?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 87/344/EØF af 22.6.1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring (EFT L 185, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 11. oktober 2012 — Werner Krieger mod ERGO Lebensversicherung AG

(Sag C-459/12)

(2013/C 9/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Werner Krieger

Sagsøgt: ERGO Lebensversicherung AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 1, første punktum, i Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (andet livsforsikringsdirektiv) ⁽¹⁾ under hensyntagen til artikel 31, stk. 1, i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) ⁽²⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse — som § 5a, stk. 2, fjerde punktum, i Versicherungsvertragsgesetz som affattet ved tredje lov til gennemførelse af forsikringsretlige direktiver fra Rådet for De Europæiske Fællesskaber af 21. juli 1994 (tredje gennemførelseslov/EØF til Versicherungsaufsichtsgesetz) — hvorefter en opsigelsesret eller en indsigelsesret udløber senest et år efter betaling af den første forsikringspræmie, selv når forsikringstageren ikke er underrettet om retten til opsigelse eller til at gøre indsigelse?

⁽¹⁾ EFT L 330, s. 50.

⁽²⁾ EFT L 360, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 15. oktober 2012 — Granton Advertising BV mod Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Sag C-461/12)

(2013/C 9/51)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Granton Advertising BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »andre adkomstbeviser« i artikel 13, punkt B, litra d), nr. [5]), i sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ [siden 1. januar 2007 artikel 135, stk. 1, litra f), i ottende direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾, med senere ændringer] fortolkes således, at det omfatter et Grantoncard, der er et kort, som kan overdrages, og som anvendes til (delvis) betaling for varer og tjenesteydelser, og hvis dette er tilfældet, er udgivelsen og salget af et sådant kort så fritaget for omsætningsafgift?
- 2) Hvis dette ikke er tilfældet, skal udtrykket »andre i handelsforhold benyttede dokumenter« i artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), i sjette direktiv 77/388/EØF [siden 1. januar 2007 artikel 135, stk. 1, litra d), i ottende direktiv 2006/112/EF, med senere ændringer] så fortolkes således, at det omfatter et Grantoncard, der er et kort, som kan overdrages, og som anvendes til (delvis) betaling for varer og tjenesteydelser, og såfremt dette er tilfældet, er udgivelsen og salget af et sådant kort så fritaget for omsætningsafgift?
- 3) Er det, såfremt et Grantoncard udgør et »andet adkomstbevis« eller et »andet i handelsforhold benyttet dokument« i den ovenfor fastlagte betydning, af betydning for spørgsmålet, om udgivelsen og salget heraf er fritaget for omsætningsafgift, at det ved anvendelsen af dette kort i praksis er illusorisk at opkræve afgift af (en forholdsmæssig del af) den pris, der er betalt for det?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 17. oktober 2012, ATP Pension Service A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-464/12)

(2013/C 9/52)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: ATP Pension Service A/S

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne« skal omfatte pensionskasser som de i hovedsagen omhandlede med følgende karakteristika, når medlemsstaten anerkender de i afsnit 2 i forelæggelseskendelsen angivne institutter som investeringsforeninger:
 - a) afkastet til lønmodtageren (pensionskunden) afhænger af afkastet af pensionskassens investeringer,
 - b) arbejdsgiveren skal ikke foretage supplerende indbetaling for at sikre pensionskunden et bestemt afkast,
 - c) pensionskassen investerer kollektivt de opsparede midler ud fra et princip om risikospredning,
 - d) den væsentligste del af indbetalingerne til pensionskassen beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, der repræsenterer de enkelte lønmodtagere og arbejdsgivere, og ikke på den enkelte lønmodtagers individuelle beslutning,
 - e) den enkelte lønmodtager kan individuelt beslutte at foretage yderligere indbetalinger til pensionskassen,
 - f) selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsgivere og direktører kan vælge at indbetale pensionsbidrag til pensionskassen,
 - g) en forud fastsat del af den kollektivt aftalte pensionsopsparing for lønmodtagerne anvendes til en livsvarig livrente,
 - h) pensionskunderne afholder pensionskassens omkostninger,
 - i) indbetalinger til pensionskassen er fradragsberettiget inden for visse beløbsmæssige grænser i henhold til national indkomstskatteret,
 - j) indbetalinger på en individuel pensionsordning, herunder på en pensionsordning oprettet i et pengeinstitut, hvor midlerne kan placeres i en investeringsforening, er fradragsberettiget i henhold til national indkomstskatteret i samme omfang som under litra i),

k) fradragsretten for indbetalinger under litra i) modsvares af beskatningen af udbetalinger, og

l) de opsparede midler skal som udgangspunkt udbetales efter pensionsalderens indtræden?

2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet »forvaltning« omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?

3) Skal en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen, i forhold til sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, betragtes som én enkelt ydelse eller som flere særskilte ydelser, der skal vurderes selvstændigt?

4) Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende betalinger eller overførsler omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?

5) Hvis det fjerde spørgsmål besvares benægtende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende anbringelse af midler eller kontokurantkonti omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?

(¹) EFT L 145, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25. oktober 2012 — Juvelta UAB mod Lietuvos prabavimo rūmai

(Sag C-481/12)

(2013/C 9/53)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Juvelta UAB

Sagsøgt: Lietuvos prabavimo rūmai

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsregler, i henhold til hvilke der, når der på markedet i en af Den Europæiske Unions medlemsstater skal sælges genstande af guld, som er importeret fra en anden medlemsstat, og som er godkendt til markedsføring i den (eksportende) medlemsstat, skal ske stempning af disse genstande foretaget af en uafhængig stemplingskontrol, som er godkendt af en medlemsstat, og som bekræfter, at den myndighed, og hvis oplysninger kan forstås af forbrugere i den importerende medlemsstat, således at genstandens standard for holdighed er specificeret, under omstændigheder, hvor sådanne oplysninger vedrørende standarden for holdighed gives i et særskilt og yderligere mærke eller mærkning, der stemples på den samme genstand af guld?

2) Er det for svaret på det første spørgsmål af betydning, at den yderligere mærkning vedrørende standarden for holdighed i genstandene af guld, som gives på disse genstande, og som forstås af forbrugere i den importerende medlemsstat (f.eks. mærkning med de tre arabertal »585«), i denne sag ikke er blevet foretaget af en uafhængig stemplingskontrol i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, men de oplysninger, der er givet i mærkningen, har samme betydning som de oplysninger, der er specificeret i det mærke, som er stempet på den samme genstand af en uafhængig stemplingskontrol i den eksporterende medlemsstat (f.eks. den eksporterende stats mærkning med arabertallet »3«, som specifikt i henhold til den stats retlige foranstaltninger betegner en standard for holdighed på 585)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Den Slovakiske Republik) den 29. oktober 2012 — Peter Macinský og Eva Macinská mod Getfin s.r.o. og Finanreal s.r.o.

(Sag C-482/12)

(2013/C 9/54)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Macinský og Eva Macinská

Sagsøgte: Getfin s.r.o. og Finanreal s.r.o.

Præjudicielt spørgsmål

Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13/EØF«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats forskrift som den, der er indeholdt i artikel 151j, stk. 1, i Občiansky zákonník, sammenholdt med de øvrige i hovedsagen omhandlede forskrifter, hvorefter kreditoren kan kræve, at en forpligtelse, som følger af urimelige kontraktvilkår, opfyldes ved en fuldbyrdelse i det pantsatte gode i form af et salg af den faste ejendom uanset forbrugers indsigelse, og på trods af at spørgsmålet er omtvistet, og kontraktvilkårene ikke er blevet vurderet af en ret eller en anden upartisk retsinstans?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2012 — Eli Lilly and Company Ltd mod Human Genome Sciences Inc

(Sag C-493/12)

(2013/C 9/55)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eli Lilly and Company Ltd

Sagsøgt: Human Genome Sciences Inc

Præjudicielle spørgsmål

- Hvilke kriterier skal anvendes for at afgøre, om »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« i henhold til artikel 3, litra a), i forordning nr. 469/2009/EF ⁽¹⁾ (herefter »forordningen«)?
- Gælder der andre kriterier, såfremt produktet ikke er et kombinationsprodukt, og i bekræftende fald hvilke?
- Er det i tilfælde af, at der gøres krav på et antistof eller en klasse af antistoffer, tilstrækkeligt, at antistoffet eller antistofferne er defineret i forhold til deres bindeevne i forhold til et målprotein eller er det nødvendigt at give en strukturmæssig definition på antistoffet eller antistofferne, og i bekræftende fald i hvilken grad?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6.5.2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT L 152, s. 1).

Appel iværksat den 19. november 2012 af TeamBank AG Nürnberg til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 19. september 2012 i sag T-220/11 — TeamBank AG Nürnberg mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: TeamBank AG Nürnberg (ved Rechtsanwalt D. Terheggen)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten den 19. september 2012 i sag T-220/11 ophæves i det hele.

— De i første instans nedlagte påstande i henhold til den for Retten indgivne stævning af 18. april 2011 tages i det hele til følge.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rette har foretaget urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾, idet den lagde til grund, at der forelå en risiko for forveksling mellem figurmærkerne »f@ir Credit« og »FERCREDIT«.

I modsætning til Rettens opfattelse foreligger der en tydelig visuel forskel i helhedsindtrykket af de to tegn. Endvidere skal det tages i betragtning, at de omtvistede tegn står i forbindelse med finanztjenesteydelser, der sædvanligvis indebærer væsentlige finansielle konsekvenser for deres brugere. Det bør således lægges til grund, at den gennemsnitlige forbruger vil undersøge disse tegn med særlig omhu og med høj sandsynlighed vil erkende de foreliggende forskelle. Denne omstændighed blev imidlertid ikke taget i betragtning af Retten i tilstrækkeligt omfang.

En korrekt vurdering af disse omstændigheder samt forskellene i begge tegns helhedsindtryk fører til den konklusion, at der ikke foreligger nogen relevant lighed mellem de to tegn.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Store Afdeling den 22. oktober 2012 — Rainer Reimann mod Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-317/11) ⁽¹⁾

(2013/C 9/57)

Processprog: tysk

Formanden for Store Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. oktober 2012 — Grattan plc mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-606/11) ⁽¹⁾

(2013/C 9/58)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 3.3.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. oktober 2012 — Eva-Marie Brännström og Rune Brännström mod Ryanair Holdings plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-150/12) ⁽¹⁾

(2013/C 9/59)

Processprog: svensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 157 af 2.6.2012.

RETTE

Rettens dom af 21. november 2012 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-270/08) ⁽¹⁾

(EFRU — nedsættelse af økonomisk støtte — operationelt program i Mål 1-regionen Øst-Berlin (Tyskland) (1994-1999))

(2013/C 9/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma, T. Henze og C. Blaschke, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. von Donat)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblytė og B. Conte, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (først ved abogados del Estado J. Rodríguez Cárcamo og N. Díaz Abad, derefter ved abogado del Estado A. Rubio Gonzáles), Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, Y. de Vries, B. Koopman, M. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede) og Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 1615 endelig af 29. april 2008 om nedsættelse af økonomisk støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) ydet til et operationelt program i Mål 1-regionen Øst-Berlin (Tyskland) (1994-1999) i henhold til Kommissionens beslutning K(94) 1973 af 5. august 1994.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.9.2008.

Rettens dom af 21. november 2012 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-76/11) ⁽¹⁾

(Fiskeri — foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne — artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 — fradrag i de fangstkvoter, der tildes for et år, grundet overskridelser af de foregående års kvoter — tidsmæssig anvendelse — retssikkerhed — fortolkning der sikrer overholdelsen af den primære ret — det strafferetlige legalitetsprincip — forbud mod tilbagevirkende kraft)

(2013/C 9/61)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado N. Díaz Abad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 1004/2010 af 8. november 2010 om nedsættelse af fiskekvoter for 2010 på grund af tidligere års overfiskning (EUT L 291, s. 31).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 19.3.2011.

Rettens dom af 21. november 2012 — Getty Images mod KHIM (PHOTOS.COM)

(Sag T-338/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PHOTOS.COM — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EF) 207/2009)

(2013/C 9/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Getty Images (US), Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat P. Olson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. april 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1831/2010-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket PHOTOS.COM som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Getty Images (US), Inc. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens dom af 21. november 2012 — Atlas mod KHIM — Couleurs de Tollens (ARTIS)

(Sag T-558/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ARTIS — det ældre nationale ordmærke ARTIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 9/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Atlas sp. z o.o. (Łódź, Polen) (ved advokat R. Rumpel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Couleurs de Tollens (Clichy, Frankrig) (ved advokat J.-G. Monin)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. juli 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1253/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Couleurs de Tollens og Atlas sp. z o.o.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Atlas sp. z o.o. betaler sagens omkostninger, herunder de af Couleurs de Tollens afholdte nødvendige omkostninger i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

(¹) EUT C 13 af 14.1.2012.

Rettens kendelse af 20. november 2012 — Phonebook of the World mod KHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE)

(Sag T-589/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — EF-ordmærket PAGINE GIALLE — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — manglende beskrivende karakter — manglende tegn eller angivelser, der er blevet almindelige — artikel 7, stk. 1, litra b) — d), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)

(2013/C 9/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Phonebook of the World (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Bertrand)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Seat Pagine Gialle SpA (Milano, Italien) (ved advokat F. Jacobacci)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. august 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1541/2010-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Phonebook of the World og Seat Pagine Gialle SpA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Phonebook of the World betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 32 af 4.2.2012.

Rettens kendelse af 15. november 2012 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-286/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — ansvar uden for kontraktforhold — godtgørelse for den skade, der følger af fremsendelse af en skrivelse vedrørende sagsomkostningerne i en sag til den advokat, der repræsenterede sagsøgeren i den pågældende sag — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2013/C 9/65)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 16. marts 2011 i sag F-21/10, Marcuccio mod Kommissionen, endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i appelsagen.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Rettens kendelse af 24. oktober 2012 — Saobračajni institut CIP mod Kommissionen

(Sag T-219/12) (¹)

(Annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelseskontrakter — sagsøgerens udelukkelse fra udbudsproceduren — annullation af udbudsproceduren efter sagsanlægget — uforment at træffe afgørelse)

(2013/C 9/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Beograd, Serbien) (ved advokat A. Lojpur)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og E. Georgieva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af en udbudsbekendtgørelse offentliggjort den 27. marts 2012 vedrørende udarbejdelse af teknisk dokumentation til et jernbanemoderniseringsprojekt, hvorved sagsøgeren udelukkes fra at deltage i udbudsproceduren, dels påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Saobračajni institut CIP d.o.o. har afholdt i sagen.

(¹) EUT C 227 af 28.7.2012.

Rettens kendelse af 24. oktober 2012 — Saobračajni institut CIP mod Kommissionen

(Sag T-227/12) (¹)

(Annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige tjenesteydelsesaftaler — sagsøgerens udelukkelse fra deltagelse i udbudsproceduren — annullation af udbudsproceduren efter søgsmålets anlæggelse — uforment at træffe afgørelse)

(2013/C 9/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Beograd, Serbien) (ved advokat A. Lojpur)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og E. Georgieva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af en udbudsbekendtgørelse offentliggjort den 3. april 2012 vedrørende udarbejdelsen af den tekniske dokumentation til et jernbanemoderniseringsprojekt, hvorved sagsøgeren blev udelukket fra udbudsproceduren, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger i sagen for nærværende instans.

(¹) EUT C 227 af 28.7.2012.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 16. november 2012 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-345/12 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — offentliggørelse af en beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — afvisning af anmodningen om fortrolig behandling af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget i henhold til samarbejdsmeddelelsen — begæring om foreløbige forholdsregler — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning)

(2013/C 9/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederlandene), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Sverige) og Eka Chemicals AB (Bohus, Sverige) (ved advokaterne C. Swaak og R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, M. Kellerbauer og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2012) 3533 endelig af 24. maj 2012, hvorved der blev givet afslag på en anmodning om fortrolig behandling, indgivet af Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB og Eka Chemicals AB i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU af 13. oktober 2011 vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/F/38.620 — Hydrogenperoxid og perborat) og en begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på at opretholde den fortrolige behandling af visse oplysninger vedrørende sagsøgerne for så vidt angår Kommissionens beslutning 2006/903/EF af 3. maj 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 over for Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding, Eka Chemicals, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA og Arkema SA (sag COMP/F/C.38.620 — Hydrogenperoxid og perborat) (EUT L 353, s. 54).

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2012) 3533 af 24. maj 2012, hvorved der blev givet afslag på en anmodning om fortrolig behandling, indgivet af Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB og Eka Chemicals AB i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU af 13. oktober 2011 vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/F/38 620 — Hydrogenperoxid og perborat), udsættes.
- 2) Kommissionen pålægges at undlade at offentliggøre en version af sin beslutning 2006/903/EF af 3. maj 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 over for Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding, Eka Chemicals, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA og Arkema SA (sag COMP/F/C.38.620 — Hydrogenperoxid og perborat), der er mere detaljeret end den, der blev offentliggjort i september 2007 på dens hjemmeside, for så vidt angår Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding og Eka Chemicals.
- 3) I øvrigt tages begæringen om foreløbige forholdsregler ikke til følge.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af dommeren i sager om foreløbige forholdsregler den 14. november 2012 — Intrasoft International mod Kommissionen

(Sag T-403/12 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige udbud — udbudsprocedure — afvisning af bud — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2013/C 9/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intrasoft International SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og E. Georgieva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen dels af Den Europæiske Unions delegation i Republikken Serbiens afgørelse af 10. august 2012, hvorved denne afviste det af sagsøgeren afgivne bud i forbindelse med udbudsproceduren EuropeAid/131367/C/SER/RS om teknisk bistand til de serbiske toldmyndigheder i forbindelse med moderniseringen af toldsystemet (EUT 2001/S 160-262712), dels af Den Europæiske Unions delegation i Republikken Serbiens afgørelse af 12. september 2012, hvorved denne meddelte sagsøgeren, at bedømmelsesudvalget havde anbefalet, at kontrakten blev tildelt en anden tilbudsgiver.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 25. oktober 2012 — Tridium mod KHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Sag T-467/12)

(2013/C 9/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tridium, Inc. (Richmond, De Forenede Stater) (ved advokat M. Nentwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: q-bus Mediatektur GmbH (Berlin, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 2. august 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1943/2011-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Tridium, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SEDONA FRAMEWORK« for varer i klasse 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 9067372

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: q-bus Mediatektur GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale varemærkeregistrering nr. 934023 af figurmærket »~sedna« for varer i klasse 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i det hele

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra b), i Rådets forordning nr. 200/2009.

Sag anlagt den 29. oktober 2012 — Meta Group mod Kommissionen

(Sag T-471/12)

(2013/C 9/71)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Meta Group Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Bartolini, V. Coltelli og A. Formica)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af debetnota fra Europa-Kommissionens GD for Erhvervs politik nr. 939970 af 2. august 2012 modtaget af sagsøgeren den 20. august 2012 og underskrevet af direktøren for »Industrial Innovation and Mobility Industries« vedrørende »launch recovery procedure to FP5-FP6 payment contracts no. 517557 IRE6 INNOVATION COACH, 517539 IRE6 MARIS, 517548 IRE6 RIS MAZO-

VIA, 030583 CONNECT-2-IDEAS, 039982 EASY, 014660 RIS MALOPOLSKA, 517529 IINNSOM, 014637 RIS TRNAVA and 014668 RIS WS« underskrevet af direktør dott. Carlo Pettinelli ved hvem Kommissionens beslutning om »to recover the amount of 345 451,03 EUR under the above agreement« blev meddelt.

Og om fornødent:

- Annulleres debetnota fra Europa-Kommissionens GD for Erhvervs politik nr. 660283 af 1. juni 2012 underskrevet af direktøren for »Industrial Innovation and Mobility Industries« vedrørende samme genstand, som også anfægtes som en intern foranstaltning vedrørende tilbagesøgningsproceduren, der blev afsluttet med vedtagelsen af den i foregående punkt nævnte foranstaltning.

- Debetnota af 27. september 2012 vedrørende kompensation for det beløb, der var skyldigt som følge af tilbagebetalingen med kreditbeløb, der tilkom sagsøgeren i relation til samme projekter, der havde modtaget støtte, annulleres.

- Debetnota af 27. september 2012 vedrørende kompensation for det beløb, der var skyldigt som følge af tilbagebetalingen med kreditbeløb, der tilkom sagsøgeren.

- Debetnota fra Europa-Kommissionens Budget Execution (general budget and EDF) af 10. oktober 2012, ved hvilken kompensation med yderligere kreditbeløb blev meddelt sagsøgeren, der samlet beløb sig til 294 290,59 EUR, annulleres.

- enhver anden forudgående og efterfølgende retsakt og/eller som i hvert fald har sammenhæng hermed annulleres

Og følgelig:

- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 294 290,59 EUR sammen med et beløb på 54 705,97 EUR samt erstatning for det deraf lidte tab.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål vedrører de aftaler om tilskud, der blev indgået mellem sagsøgeren og Kommissionen inden for rammerne af »det femte og det sjette rammeprogram for Den Europæiske Unions forskning og teknologisk udvikling«.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig fem anbringender:

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 1.1 i aftaler om tilskud, rimelighedsprincippet samt konstateringen af, at der foreligger en åbenbar fejl i bedømmelsen af de faktiske omstændigheder.

- Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at denne førte bevis for, at vederlagene til sine egne arbeidspartnere fuldt ud er i overensstemmelse med markedsværdierne, samt med vederlagene til de selvstændige, hvis arbejde, udføres i et afhængighedsforhold, og arbejdstagere, der udøver lignende aktivitet. Bl.a. er indsættelsen af internationale eksperter, der er engageret i aktivitet, som vedrører de omhandlede projekter, der er sket i henhold til en kontrakt vedrørende »koordineret og kontinuerligt samarbejde«, fuldt ud lovlig.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om, at administrative handlinger skal være proportionale, samt af princippet om god forvaltningsskik, princippet om gennemsigtighed og princippet om forudgående fastsættelse af kriterier.
- Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at det forhold, at der forelå adskillige anvendelige kriterier for fastlæggelsen af beregningsmetoden for vederlagene, skulle have medført, at administrationen skulle have vedtaget det kriterium, der var mest fordelagtigt for borgeren. Når det var blevet konstateret, at der på det italienske og europæiske marked forelå betydelige forskelle i tarifferne for de samme tjenesteydelser, ville det have været hensigtsmæssigt at vælge den løsning, der forårsagede den mindst mulige skade.
- 3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om, at administrationens handlinger skal være rimelige, idet der foreligger åbenbar modsigelse og forskelsbehandling.
- Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at den anfægtede foranstaltning, idet grundlaget for tilbagebetaling støttes på retsstridigheden af den metode, der er anvendt til beregning af støtteberettigede udgifter og vederlag, er klart selvmodsigende i forhold til Kommissionens tidligere vedtagne fastsættelser, idet den samme metode, der er blevet underkendt, var blevet vurderet positivt af Kommissionen.
- 4) Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om god tro samt princippet om beskyttelse af velerhvervede rettigheder, retssikkerhedsprincippet og princippet om forpligtelse til at udvise omhu.
- Sagsøgeren har til dette punkt gjort gældende, at Kommissionens adfærd har givet sagsøgeren en berettiget forventning, for så vidt som administrationens afgørelse om, at indgåelsen af aftalen om støtte med hensyn til projektet ECOLINK+skulle ske »in accordance with the solution elaborated to the noteworthy findings of a recent audit report«, og afgørelsen om i den efterfølgende ændring i aftalen at foreskrive, at der for aktionærene skulle anvendes »the methodology annexed to the contract and the relative costs are reported in the company's books« viser, at Kommissionen ved sin

adfærd rent faktisk allerede givet samtykke til den metode for beregning af omkostninger, som META havde foreslået.

- 5) Femte anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, tilsidesættelse af procedurer, der er foreskrevet i aftalerne om støtte, samt af kodeks for god forvaltningsskik

Sag anlagt den 31. oktober 2012 — Giorgis mod KHIM — Comigel (gengivelse af form på stilke-glas)

(Sag T-474/12)

(2013/C 9/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Giorgio Giorgis (Milano, Italien) (ved advokaterne I. Prado og A. Tornato)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Comigel SAS (Saint-Julien-lès-Metz, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. juli 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1301/2011-1), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Det tredimensionale varemærke, der gengiver en form på stilkeglas, for varer i klasse 30 — EF-varemærkeregistriering nr. 8132681

Indehaver af EF-varemærket: Giorgio Giorgis

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Comigel SAS

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Ugyldighedsbegæringen blev støttet på registreringshindringer i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) og d), i Rådets forordning nr. 207/2009

Annullationsafdelingens afgørelse: Erklærede det anfægtede EF-varemærke ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 3 i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. oktober 2012 — LaserSoft Imaging mod KHIM (WorkflowPilot)

(Sag T-475/12)

(2013/C 9/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: LaserSoft Imaging AG (Kiel, Tyskland) (ved advokat J. Hunnekuhl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelser truffet den 10. januar 2012 og den 6. august 2012 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 480/2012-4) annulleres, for så vidt som sagsøgerens varemærkeansøgning af 29. august 2011 blev afslået, og Harmoniseringskontoret pålægges at registrere det ansøgte ordmærke »WorkflowPilot« i Harmoniseringskontorets varemærkeregister.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »WorkflowPilot« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 223 774

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 31. oktober 2012 — Saint-Gobain Glass Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-476/12)

(2013/C 9/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Saint-Gobain Glass Deutschland (Aachen, Tyskland) (ved advokaterne S. Altenschmidt og C. Dittrich, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Europa-Kommissionens stiltiende beslutning af 4. september 2012 (sag GESTDEM nr. 3273/2012), hvorved den afslog aktindsigt i de oplysninger, som den Tyske Forbundsrepublik miljökontor havde fremsendt til Kommissionen om sagsøgerens anlæg i Tyskland inden for rammerne af den oversigt over anlæg i Tyskland, der er omfattet af direktiv 2003/78, som var fremsendt i henhold til artikel 15, stk. 1, i Kommissionens afgørelse af 27. april 2011 (2011/278/EU).

— Subsidiært annullation af Kommissionens stiltiende beslutning af 25. september 2012 (sag GESTDEM nr. 3273/2012), i hvilken aktindsigt i de ønskede informationer under alle omstændigheder blev afvist

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger:

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1) Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2009 ⁽¹⁾

Sagsøgeren gør i denne sammenhæng gældende, at forudsætningerne om forlængelsen af fristen for besvarelse af sagsøgerens genfremsatte begæring ikke var opfyldt, hvorved der allerede den 4. september 2012 forelå en afvisning fra Kommissionens side.

2) Tilsidesættelse af art. 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽²⁾, sammenholdt med art. 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001

Sagsøgeren gør gældende, at den stiltiende afvisning af deres anmodning strider mod artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001, idet de har ret til aktindsigt i de ønskede miljøoplysninger på grundlag af disse bestemmelser, og afvisningsgrunde, som må fortolkes indskrænkende, ikke forelå.

Efter sagsøgerens opfattelse finder særligt undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 ikke anvendelse. De ønskede dokumenter drejer sig udelukkende om data, som Kommissionen har modtaget fra Forbundsrepublikken Tyskland, og ikke om en løbende undersøgelse, som Kommissionen foretager af disse data. Der er derfor ikke tale om en alvorlig skade for Kommissionens beslutningsproces.

Yderligere gør sagsøgeren gældende, at heller ikke de konsulterede myndigheders manglende stillingtagen kan udgøre en afvisningsgrund for sagsøgerens begæring. Sagsøgeren her herved anført, at undtagelsen i artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 1049/2001 ikke kan fortolkes så vidtrækkende, at den giver en berørt medlemsstat en vetoet, på grundlag af hvilken den frit ville kunne modsætte sig aktindsigt i de begærede dokumenter. Dette ville stride mod målsætningen med Århuskonventionen om etablering og fremme af gennemsigtigheden i beslutningsprocesserne i miljøsager.

3) Tilsidesættelse af kravet om begrundelse

Til sidst gør sagsøgeren gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af begrundelseskravet i artikel 296, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

Sag anlagt den 3. november 2012 — GOLAM mod KHIM — Pentafarma (METABOL)

(Sag T-486/12)

(2013/C 9/75)

Stævningen er affattet på græsk

Parter

Sagsøger: Sofia Golam (Athen, Grækenland) (ved advokat N. Trovas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA (Prior Velho, Portugal)

Sagsøgerens påstande

— Der gives medhold i sagen og afgørelsen, der blev truffet den 19. juli 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1901/2011-1), annulleres.

— Den indsigelse, der er blevet rejst af den anden part i sagen for appelkammeret, forkastes, og sagsøgerens ansøgning imødekommes i sin helhed.

— Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sofia Golam

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »METABOL« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 16 og 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 8885287

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det portugisiske ordmærke »METABOL-MG«, der blev registreret under nr. 241841 for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Delvis ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra a) og b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. november 2012 — CITEB og Belgo-Metal mod Parlamentet

(Sag T-488/12)

(2013/C 9/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Cit Blaton SA (CITEB) (Schaerbeek, Belgien) og Belgo-Metal (Wetteren, Belgien) (ved advokat R. Simar)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

— Annulationsøgsmålet antages til realitetsbehandling.

— Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Infrastruktur og Logistiks afgørelse, hvorved sagsøgernes bud blev afvist den 7. september 2012 og kontrakten blev tildelt en anden tilbudsgiver, som sagsøgerne blev meddelt ved skrivelse af 7. og 18. september 2012, annulleres.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 89, stk. 1 og 2, og artikel 92 i finansforordningen ⁽¹⁾, artikel 135, stk.1 og 5 i gennemførelsesforordningen ⁽²⁾ og artikel 49 i direktiv 2004/18 ⁽³⁾, samt principperne om konkurrence, gennemsigtighed, lighed, proportionalitet og grundighed, i det omfang den anfægtede afgørelse ikke indeholder rapporten udarbejdet af bedømmelsesudvalget, der danner grundlaget for afgørelsen, hvorved sagsøgerne ikke har været i stand til at kontrollere det antagne buds lovlighed.
- 2) Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af begrundelsespligten, artikel 100, stk. 2, i finans-

forordningen, udbudsdokumenterne og bestemmelserne om dets tildeling, idet den anfægtede afgørelse ikke er begrundet på en detaljeret og passende måde, eftersom den ikke inddrager oplysningerne i bedømmelsesudvalgetsrapport.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s.1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

